

سال اول
شماره چهارم

فصلنامه گروه صنعتی صفا
Quarterly Of Safa Industrial Group
زمستان ۱۳۹۸ Winter 2020

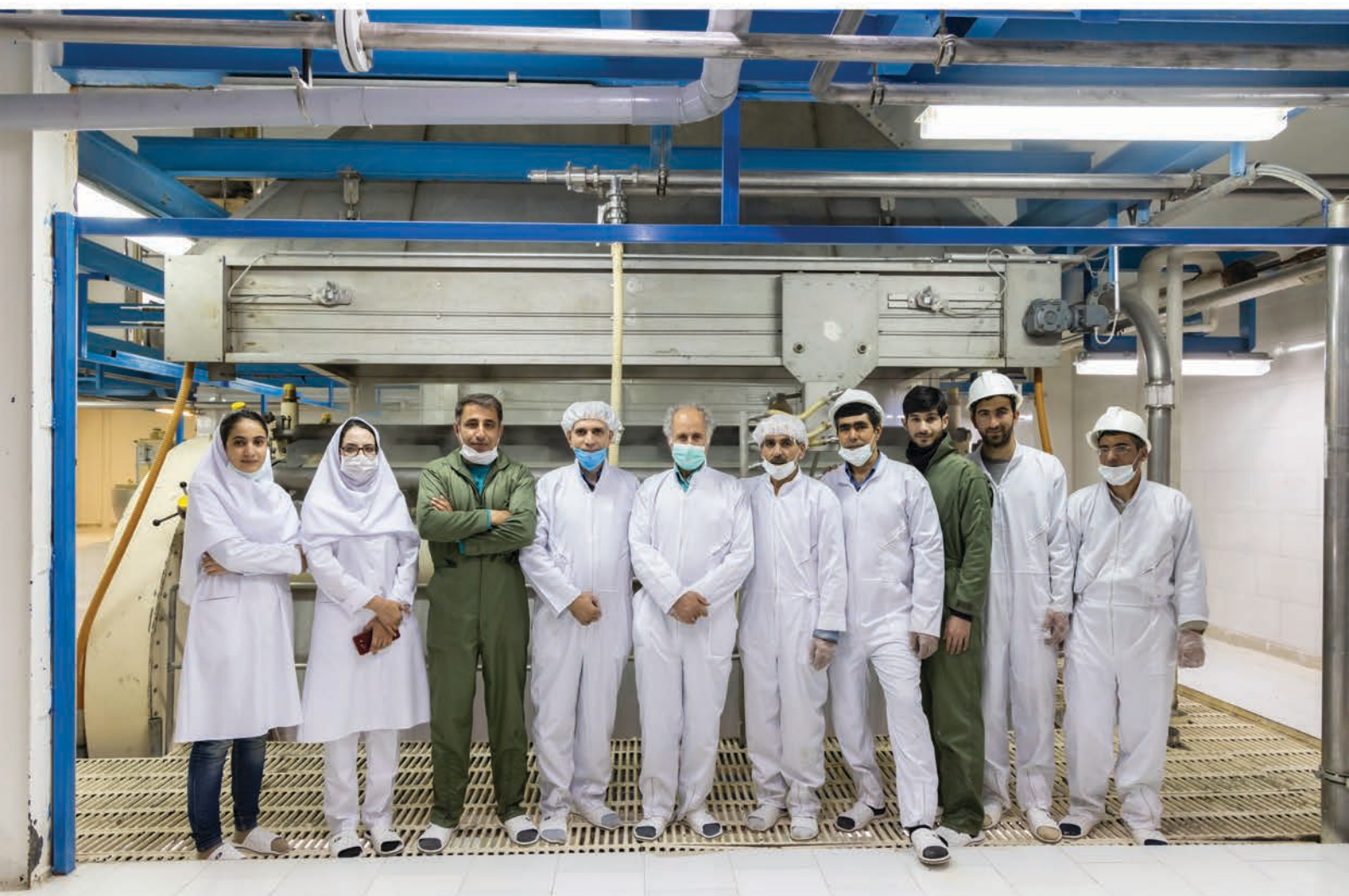
حمایت رهبر معظم انقلاب از تولید داخل
و استفاده از خودکار ایرانی کیان در زمان انتخابات مجلس یازدهم

آغاز فاز تولید در حامیران

دریافت نشان ملی حاتم توسط شرکت قلم خودکار صفا با برند کیان

نهضت ملی شدن نفت به مناسبت ۲۹ اسفند

با تلاش مجدانه تمامی ارکان و همکاران حامیران و حمایت بی دریغ ریاست محترم هیات مدیره گروه صنعتی صفا در تاریخ پانزدهم اسفند ماه ۱۳۹۸ تولید اولین سری از محصولات با برند بیوماما صورت گرفت.

فصلنامه گروه صنعتی صفا
Quarterly Of Safa Industrial Group
زمستان ۱۳۹۸ - Winter 2020
سال اول
شماره چهارم

گروه صنعتی صفا با پشتوانه مدیریتی حدود شصت و دو ساله و دارا بودن مجموعه شرکت‌های پیشتاز و مستقر در زمینه تولید مقاطع و لوله‌های فولادی، سازه‌های فلزی، صنعت پلیمر، سیم و کابل، نوشت افزار و صنایع غذایی فعال می باشد. بزرگترین بخش این گروه در زمینه تولید انواع مقاطع فولادی برای عرضه به بازارهای داخلی و خارجی است که این مقاطع فولادی در راستای انتقال فرآورده های نفتی، انتقال آب و فاضلاب، صنایع خودروسازی سبک و سنگین، پروفیل های خاص HSS جهت بلند مرتبه سازی در صنعت ساختمان و همچنین مقاطع فولادی حاصل نورد گرم از قبیل انواع تیرآهن، میلگرد و سایر موارد مشابه می باشد.

گروه صنعتی صفا در نظر دارد جهت اطلاع رسانی اخبار، فعالیت ها، تولیدات، طرح های توسعه و همچنین انجام امور اداری و در نهایت فعالیت های زیر مجموعه ای گروه صنعتی صفا، فصلنامه گروه صنعتی صفا را به صورت مستمر نشر و در اختیار کارمندان، همکاران، مشتریان و پیمانکاران قرار دهد.

صاحب امتیاز:

روابط عمومی گروه صنعتی صفا

طراح و سردبیر:

محسن محمدهاشم

ویراستار:

رقیه محمود نسب

چاپ و صحافی:

بنام گرافیک

نشانی دفتر: تهران، بلوار کشاورز، شماره ۱۴۶

ساختمان صفا، طبقه هفتم، روابط عمومی

تلفن: ۱۸ و ۱۷ ۸۸۹۵۵۵۶ - ۰۲۱

فکس: ۸۸۹۵۳۵۹۲ - ۰۲۱

آدرس شبکه های اجتماعی تلگرام، اینستاگرام،

فیس بوک، بله و تویتر گروه صنعتی صفا

@safa_industrial_group

www.safagroup.com

info@safagroup.com

سایت:

ایمیل:

- ۳..... حمایت رهبر معظم انقلاب از تولید داخل و استفاده از خودکار ایرانی کیان در زمان انتخابات مجلس یازدهم
- ۴..... آغاز فاز تولید در حامیران
- ۷..... تاثیر اقتصادی کرونا
- ۱۱..... تاریخ ایران _ نهضت ملی شدن صنعت نفت
- ۱۵..... ۱۰ شرکت تولید کننده فولادی در جهان
- ۱۶..... تفکر استراتژیک و مدیریت به سبک آلمانی - بخش سوم
- ۱۷..... نمایشگاه ها و همایش ها
- ۲۳..... اعطای نشان ملی حاتم به شرکت قلم خودکار صفا

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر انقلاب اسلامی با شرکت در انتخابات مجلس شورای اسلامی و مجلس خبرگان رهبری رای خود را در حسینیه امام خمینی به صندوق انداختند.

مقام معظم رهبری (مدظله العالی) روز جمعه دوم اسفندماه هزاروسیصد و نود و هشت در اولین لحظات آغاز انتخابات یازدهمین دوره مجلس شورای اسلامی و اولین میاندوره‌ای خبرگان رهبری با حضور در محل صندوق سیار ۱۱۰ در حسینیه امام خمینی(ره) رای خود را به صندوق انداختند و هنگام فرآیند انتخابات از خودکار تولیدی داخل و محصول ایرانی کیان استفاده نمودند که بسیاری از خبرگزاری‌ها این لحظه را ثبت و منتشر کردند.

photo : Meghdad Madadi

با حضور جمعی از مدیران ارشد گروه صنعتی صفا صورت گرفت

آغاز فاز تولید در حامیران

پس از دو سال تلاش بی‌وقفه مجموعه حامیران و با مساعدت و رهنمودهای مدیریت محترم گروه صنعتی صفا، کارخانه حامیران واقع در زنجان به مرحله تولید رسید.

چرخ‌های تولید حامیران که از زیر مجموعه‌های گروه صنعتی صفا است به دلایل مختلف سال‌های متمادی خاک گرفته و از پتانسیل‌های خود دور بود. اما با تشکیل تیم مدیریتی جدید که با نظر جناب آقای محمد رستمی صفا، ریاست محترم هیات مدیره گروه صنعتی صفا جان تازه‌ای به کالبد این کارخانه دمیده شد و پس از تلاش کارگران، تکنسین‌ها و مدیران حامیران و مساعدت تمامی ارکان گروه صنعتی صفا در روز پانزدهم اسفند سال ۹۸ با تولید سه نوع محصول غذای کودک آماده حضور پر قدرت در سال جدید و آماده برای جهش تولید است.

در مراسم راه‌اندازی خط تولید حامیران جناب آقای مجید شاکری مدیرعامل شرکت سرمایه‌گذاری صفا، جناب آقای حسین مهرزاد معاونت مدیرعامل گروه صنعتی صفا، جناب آقای محسن محمدهاشم سرپرست روابط عمومی گروه صنعتی صفا، جناب آقای کوروش طاهرخانی نایب رئیس هیات مدیره حامیران و سرکار خانم مهشید پهلوان‌زاده مدیرعامل محترم حامیران حضور داشتند.

خانم پهلوان‌زاده با اشاره به مساعدت‌های ریاست محترم هیات مدیره گروه صنعتی صفا در راه‌اندازی مجدد کارخانه حامیران گفت: «این موفقیت را بی‌شک مدیون جناب آقای محمد رستمی صفا هستیم که با انتقال تجربه تولیدی و دانش عمیق مدیریتی خود کمک کردند بتوانیم از این مرحله عبور کرده و وارد فاز تولید شویم.»

به گفته مدیرعامل حامیران این شرکت قصد دارد در سال ۹۹ سبد محصولات خود را به انواع غذاهای کودک و بزرگسال گسترش دهد و حضور پر قدرتی در بازار داخلی داشته باشد.

محصولات جدید کارخانجات تولیدی غذای کودک و بزرگسال حامیران با برند جدید بیوماما

آفتاب یزد- گروه گزارش: شیوع بیماری کرونا در چین تبدیل به سسم مهلکی برای رشد اقتصاد جهانی شده و پیش بینی رشد تولید ناخالص داخلی جهانی فصل اول امسال را به ضعیف ترین حد ممکن کاهش داده است. پیش بینی کاهش شدید تولید جهانی کارخانه ها در ماه فوریه که در نیم قرن اخیر (به استثنای بحران مالی جهانی) بی سابقه بوده، دلیل اصلی افت تولید ناخالص داخلی است و حتی در صورت کنترل شیوع این ویروس نیز نمی توان گفت اثرات مخرب آن گذراست. به هر حال، تا اواسط سال می بایست فعالیت های کلان اقتصادی دوباره جبران شود تا کمبودهای به وجود آمده را جبران نماید. متخصصان پیش بینی می کنند رشد اقتصاد جهان در ۲۰۲۰ تحت تاثیر شیوع سریع ویروس کرونا، ۰.۲ تا ۰.۳ درصد کندتر شود. با این حال کارشناسان درصدد بررسی این امر هستند که چگونه می توان اقتصاد جهان را در برابر کرونا محافظت کرد؟ فوریز در این زمینه نوشت: در حالی که سرمایه گذاران در سراسر دنیا نگران تأثیر شیوع سریع ویروس کرونا بر اقتصاد چین و جهان هستند، متخصصان پیش بینی می کنند رشد اقتصاد جهان در ۲۰۲۰، ۰.۲ تا ۰.۳ درصد کندتر شود. انتظار می رود رشد اقتصادی آمریکا در سه ماهه اول ۲۰۲۰، ۰.۲ تا ۰.۴ درصد آسیب ببیند.

■ ویروسی که از سارس پیشی گرفت

ویروس کرونا از نظر شدت از ویروس سارس در سال های ۲۰۰۳ و ۲۰۰۲ پیشی گرفته است و بدون شک تأثیری اساسی در رشد تولید ناخالص داخلی چین هم در سه ماهه اول و هم در کل سال ۲۰۲۰ خواهد داشت. با توجه به شیوع این بیماری، تخمین زده می شود تولید ناخالص داخلی چین در سه ماهه اول سال جاری میلادی بین صفر تا ۵.۵ درصد باشد یعنی کمتر از ۵.۹ درصد رشد فعلی. درحالی که شیوع سارس دو درصد از تولید ناخالص داخلی سالانه چین کم کرد و ۰.۳ درصد رشد اقتصاد جهان را کاهش داد.

با توجه به اینکه اقتصاد چین در حال حاضر حدود ۱۷ درصد تولید ناخالص داخلی جهان را تشکیل می دهد، نگرانی روزافزونی در مورد تأثیر این ویروس بر اقتصاد جهان وجود دارد و دولت ها و شرکت های سراسر جهان بسیاری از سفر ها را محدود کرده و بسیاری از مشاغل را به خاطر شیوع این ویروس تعطیل کرده اند.

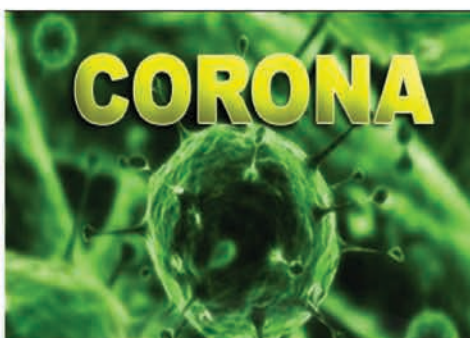
■ صادرات ۱۸۶ میلیارد دلاری اروپا به چین

در معرض تهدید کرونا

موسسات تحقیقاتی مودیز آنالیتیکس و بارکلیز هر دو تخمین می زنند ویروس کرونا تولید ناخالص داخلی جهان را در ۲۰۲۰، ۰.۳ درصد پایین بیاورد در حالیکه آکسفورد ایکانامیکس پیش بینی می کند این کاهش برابر با ۰.۲ درصد باشد.

آمار مربوط به روند صنعتی و تجارت بین المللی چین در ماه فوریه شوکه کننده است. پیش بینی می شود میزان تولید ماهیانه کارخانه های آن در این ماه ۳ درصد سقوط کند. پیش بینی افت تولید در خارج از بازار چین نیز ۰.۵ درصد است. همچنین انتظار می رود شاخص بورس در این ماه بالای ۵۰ و برای بازار فیوچر بالای ۶۰ باشد.

اقتصاددان های کاخ سفید در آمریکا تأثیر اقتصادی شیوع این ویروس را محدود می دانند و انتظار دارند رشد اقتصاد جهان در سه ماهه اول سال جاری میلادی، تحت تأثیر این رویداد تنها ۰.۲ درصد کند شود. جی پی مورگان پیش بینی خود از تولید ناخالص داخلی آمریکا را در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰، ۰.۲۵ درصد پایین آورده است. گلدمن سالجز ۰.۴۰ درصد و مودیز ۰.۴۵ درصد پیش بینی خود را کاهش داده اند. جروم پاول، رئیس فدرال رزرو آمریکا با اشاره به این نگرانی ها گفت بانک مرکزی آمریکا از نزدیک آسیب شیوع این ویروس را بر اقتصاد این کشور کنترل می کند و اضافه کرد هنوز برای اظهار نظر خیلی زود است.

■ کاهش صادرات چین به بازار بین المللی

شوکه ناشی از چین تأثیر بسزایی در کشورهایی که ارتباط نزدیک تجاری و منطقه ای با چین دارند، خواهد گذاشت و عرضه کمتری به سمت آنها از طرف چین صورت خواهد گرفت، هرچند کاهش تقاضای صادراتی خارج از آسیا با مزایای نرخ بهره پایین و قیمت پایین انرژی قابل تحمل تر خواهد شد. شوکه چین می تواند بر جریان نقدینگی مشاغل کوچک و متوسط فشار وارد کند اما سیاستگذاران این کشور نقدینگی لازم در جهت تأمین اعتبار این مشاغل را تأمین می کنند. در نتیجه، خطر بزرگنمایی این شوکه از طریق استرس در بازار مالی محدود شده و انتظار نداریم شرایط مالی جهانی از نظر مالی سخت شود.

شناخت حدود دانسته های ما در مورد شیوع انتشار ویروس مهم است. فرض اولیه این است که شیوع این بیماری تا حد زیادی در داخل چین بوده و از اواسط سال از بین می رود. سناریوی دیگر مبنی بر گسترش بیشتر این ویروس در خارج از چین است که می تواند تحلیل های ارائه شده در اینجا را تغییر دهد.

■ شوک منفی بزرگ متمرکز در چین

محدودیت مسافرتی که صنعت توریسم را تحت تأثیر قرار داده و تعطیلی گسترده کارخانه ها، نمایانگر شوکه عرضه و تقاضای منفی است. طی دو هفته گذشته، پیش بینی رشد تولید ناخالص داخلی جهانی برای فصل اول ۲۰۲۰ نصف و به ۱.۳ درصد رسیده است که می تواند ضعیف ترین رقم پس از بحران مالی جهانی باشد.

بزرگترین شوکه در چین خواهد بود؛ جایی که پیش بینی رشد تولید ناخالص داخلی در این سه ماه از ۶.۳ درصد قبل از شیوع به ۱ درصد رسیده است. (انتظار می رود تأثیر این روند در دو گروه به شدت احساس شود. کشورهای منطقه که پیوند تجاری

و سفری گسترده ای با چین دارند، شاهد کاهش صادرات در راستای تعدیل تقاضای مصرف کننده خواهند بود و کشورهای تولیدکننده کالا که باید با کندتر شدن تقاضای چین و پایین آمدن قیمت کالاها، شاهد کاهش رشد اقتصادی خود باشند. تأثیر این تعدیل تقاضا برای اقتصاد آمریکا و اروپای غربی ۰.۲۵ درصد پیش بینی شده که دلیل عمده آن بر اثر پیش بینی رشد آهسته تر صادرات است. تقاضای مسکن نیز به احتمال زیاد در این سه ماه ثابت می ماند هرچند کاهش قیمت نفت باعث افزایش قدرت خرید خانه می شود.

اگر چه پیش بینی ها شامل کاهش شدید

تولید چین در این ماه است، اما در واقع فرضیات خوش بینانه ای نیز وجود دارد. فرض می کنیم تولید فراتر رفته و شرکت ها برای جبران بازده از دست رفته فوریه به طور کامل در ماه مارچ کار کنند. به این ترتیب، روند تولید که در ماه فوریه ۱.۵ درصد بوده در ماه مارچ به ۲.۸ درصد جهش می یابد نرخ رشد سه ماهه حاکی از کاهش سالانه ۴.۲ درصد در فصل اول ۲۰۲۰ و به دنبال آن افزایش ۱۶.۵ درصد در فصل دوم این سال است. تولید سالانه در فصل سوم ۲۰۲۰ نیز ۸.۳ درصد قبل از رسیدن به روند عادی است. این سناریو تغییرات سریع V شکل و احتمال بهبود کامل از رکود تولید ماه

فوریه را نشان می دهد، رشد اقتصادی که صرفاً تولید را به روند قبلی باز می گرداند نه چیز دیگر، زیرا تولید از دست رفته هرگز جبران نمی شود. بعید است که این شوکه یک رویداد موقتی باشد. بنابراین، بهبود واقعی باید سطح تولید را تحت الشعاع سطوح قبلی قرار دهد تا زمان کافی برای جبران تولید از دست رفته به دست بیاید.

به نظر می رسد این روند بهبود بسیار خوش بینانه طراحی شده چراکه با توجه به آخرین اخبار، این ویروس آسیب بیشتری به اقتصاد وارد کرده است. بنابراین، باید یک سناریوی جایگزین را در نظر بگیریم که زمانبندی بیشتری در روند بهبود دارد نکته مهم این است که رکود عمیق و بهبودی طولانی تر نیاز به تلاش بیشتر و زمان طولانی تر برای جبران تولید از دست رفته دارد. این سناریو افت ۴.۵ درصدی تولید را در هفته اول فوریه (۵ درصد بیشتر از قبلی) و مسیر بازایی و رسیدن به ظرفیت کامل تولید را در اوایل آوریل نشان می دهد. در نتیجه، روند تولید بالا که از ماه آوریل آغاز شده، ادامه داشته و در ماه می به اوج رسیده و در ژوئن و جولای به سطح عادی می رسد. بر اساس این سناریو، تولید در فوریه ۲۴ درصد افت، در ماه مارچ ۳۴ درصد افزایش و در ماه می نیز ۲۶ درصد رشد همراه است. نرخ رشد فصلی در این مدل قابل توجه است، ۴۶ درصد افت تولید سالانه در فصل اول ۲۰۲۰، قبل از ۲۲۷ درصد رشد تولید سالانه در فصل دوم و مجدداً ۳۳ درصد افت تولید سالانه در فصل سوم.

فصلنامه گروه صنعتی صفا - سال اول - شماره چهارم

تأثیر کرونا بر اقتصادهای نوظهور

از آنجا که بیشترین تحقیقات در مورد اقتصاد جهانی روی کشورهای نوظهور آسیا و کشورهای تولیدکننده کالاست، پیش بینی کاهش تولید در کشورهای جی ۴ که شامل برزیل، آلمان، هند و ژاپن است، بعید به نظر می رسد. هرچند نشان دادن روند نزولی تولید کالا در این کشورها به دلیل کاهش صادرات کالا به آنهاست که بیشتر از حد تصور می باشد. در کنار کشورهای جی ۴، استرالیا نیز روند کاهش تولید را نشان می دهد چراکه اتکای این کشور به چین برای صادرات، قابل توجه است. انتظار داریم تولید در سایر کشورها ۴۹٫۷ درصد افت کند. در یک پیش بینی متعادل تر، کاهش تولید جهانی ۴۷٫۴ است (بدون در نظر گرفتن تمام دستاوردهای اواسط سال ۲۰۱۹). با این حال، اگر پیش بینی اولیه ما درست باشد و چین و سایر کشورهای جهان بهبودی سریع V شکل را تجربه کنند، روند تولید در ماه مارچ باید بهبود داشته باشد. سایه ویروس کرونا بر اقتصاد جهان همچنان سنگینی می کند و بسیاری از فعالیت های تولیدی، خدماتی و بانکی تحت تأثیر شیوع این ویروس دچار وقفه شده است.

سرویس سرمایه گذاران مؤسسه اعتبارسنجی مودیز اعلام کرد که شیوع ویروس کرونا فشار بر اقتصادهای آسیا پاسیفیک را افزایش خواهد داد و از رشد اقتصادی آنها خواهد کاست. این مؤسسه اعلام کرد بیشترین آسیب در بخش تجارت و توریسم احساس خواهد شد و بخش های دیگر هم با اختلال در زنجیره تولید روبرو می شوند. این مؤسسه پیش بینی رشد اقتصادی چین در ۲۰۲۰ را از ۵٫۸ درصد به ۵٫۲ درصد کاهش داد. دفتر مرکزی لندن بانک اچ اس بی سی اعلام کرد این بانک که بیشتر درآمد خود را در آسیا به دست می آورد، با توجه به شیوع ویروس کرونا در چین، پیش بینی رشد درآمد خود در چین را برای سال ۲۰۲۰ کاهش داده است.

این بانک گزارش داده بود که درآمد آن در سال ۲۰۱۹ با سقوط ۳۲٫۹ درصدی روبرو شده و به سطح مورد انتظار نرسیده است. رویترز گزارش داد که نماینده صنعت طیور هندوستان اعلام کرده است که این کشور به دنبال گمانه زنی هادر مورد اینکه ویروس کرونای جدید از طریق مرغ و خروس منتقل شده، بخش طیور هند ظرف ۳ هفته ۱۸۲ میلیون دلار یا ۱۳ میلیارد روپیه ضرر کرده است. این گمانه زنی ها باعث کاهش تقاضای مرغ شده و قیمت ها را تقریباً به نصف میزان قبلی رسانده است. ایرلاین های سنگاپور اعلام کردند که به علت تقاضای ضعیف برای پرواز، تحت تأثیر شیوع ویروس کرونا، مجبور شده اند برخی از پروازهای خود را لغو کنند و برخی مسیرهای پروازی تا ۳۱ می کلا تعطیل شده اند.

غول معدن استرالیا، بی ایچ پی، هشدار داد که ویروس کرونا که بیش از ۷۰ هزار نفر را در چین مبتلا کرده است، شرایط مبهمی را برای چشم انداز این شرکت به وجود آورده است. این شرکت اعلام کرد در صورتی که وضعیت ویروس در ۳ ماهه منتهی به مارس به آرامش نرسد، باید پیش بینی تقاضا و رشد خود را کاهش دهد.

رییس بانک جهانی در مورد ضربه ویروس کرونا به اقتصاد جهان در نیمه نخست سال جاری میلادی به دلیل تأثیرات آن بر زنجیره تولید که تا حد زیادی بر حمل و نقل آزاد هوایی متکی است، هشدار داد.

به گزارش ایندیندنت، «دیوید مالپاس» با اشاره به اینکه بسیاری از کالاهای چینی به طور معمول توسط هواپیماهای مسافری جابجا می شوند، اظهار داشت: زمانی که شما تعداد پروازهای مسافری را کاهش می دهید، باید به منظور انتقال کالاهایی که اقتصاد جهان بر پایه آن فعالیت می کند، زنجیره تولید و عرضه را تنظیم کنید. چین بزرگترین اقتصاد جهان است و از این رو تأثیر اقتصادی بزرگی نیز روی جهان دارد.

چین از حیث تولید ناخالص داخلی نیز بزرگترین اقتصاد جهان محسوب شده و علاوه بر این، زمانی که پای نرخ ارز و قدرت خرید به میان می آید، باز هم بزرگترین اقتصاد جهان است. وی ادامه داد: بنابراین پیش بینی کاهش رشد اقتصادی برای

گسترش ویروس کرونا با سرعت هر چه تمام تر در حالی رخ می دهد که سهم چین از اقتصاد جهان بیش از هر زمان دیگری است. در دورانی که بخش های مختلف اقتصادی در سطح جهان، به نوعی به اقتصاد چین پیوند خورده، تمدید تعطیلی کارخانه ها، فروشگاه ها و توقف فعالیت کسب و کارها، گمانه زنی های بسیاری را در مورد کاهش رشد اقتصادی چین و جهان به دنبال داشته است. چین تقریباً یک پنجم از تولید جهان را به خود اختصاص داده و انتظار می رود افت رشد این کشور بر رشد اقتصادی جهان تأثیر گذار باشد

دست کم نیمه نخست سال ۲۰۲۰، محتمل است که بخشی از آن به خاطر چین است و بخش دیگر آن به واسطه کند شدن زنجیره های تولید.

در حالی که تمرکز اولیه اقتصاددان ها بر این موضوع معطوف بود که بی ثباتی ناشی از شیوع کرونا چگونه بر تقاضای کالا از سوی جهان تأثیر می گذارد، حالا توجهات بر تأثیرات اختلال در تامین کالاهای واسطه معطوف شده است.

«سایمون مک آدام» اقتصاددان کپیالت اکونومیکس می گوید: حتی صنایعی که به نظر وابستگی کمتری به تولیدکنندگان چینی دارند، تقریباً فعالیت شرکت های خود را به دلیل اتکای زیاد بر واردات چینی، محدود کرده اند.

مک آدام برای توضیح این موضوع به شرکت هیوندای موتورز کره جنوبی اشاره کرد که همین حالا نیز به دلیل تمام شدن مایحتاج مورد نیازش کارخانه های خود را تعطیل کرده و این در حالی است که تنها ۲۹ درصد از واردات خارجی این شرکت توسط تولیدکنندگان چینی تامین می شود.

«جنت یلن» رییس اسبق بانک مرکزی آمریکا معتقد است که وسعت اقتصاد چین بدین معنا است که باید منتظر تأثیرات آن بر اقتصاد جهان هم نشست. وی در این باره گفت: آنچه در گذشته رخ داده این است که یک بیماری واگیردار ممکن است در کوتاه مدت تأثیرات زیادی داشته باشد، اما در درازمدت به نظر تأثیرات ناچیزی خواهد داشت. فکر می کنم ناظران امیدوارند تا در مورد کرونا این موضوع صادق باشد اما هیچ کس نمی داند کرونا چه مسیری را در پیش گرفته است. با این وجود، معتقدم این ویروس منبع بی ثباتی اقتصاد جهان بوده و دورنمای آن را در معرض خطر قرار می دهد.

تأثیر اقتصادی کرونا بر گردشگری جهان

گسترش ویروس کرونا با سرعت هر چه تمام تر در حالی رخ می دهد که سهم چین از اقتصاد جهان بیش از هر زمان دیگری است. در دورانی که بخش های مختلف اقتصادی در سطح جهان، به نوعی به اقتصاد چین پیوند خورده، تمدید تعطیلی کارخانه ها، فروشگاه ها و توقف فعالیت کسب و کارها، گمانه زنی های بسیاری را در مورد کاهش رشد اقتصادی چین و جهان به دنبال داشته است. چین تقریباً یک پنجم از تولید جهان را به خود اختصاص داده و انتظار می رود، افت رشد این کشور بر رشد اقتصادی جهان تأثیر گذار باشد. در حال حاضر، فعالیت تمامی بخش های اقتصادی به جز بیمارستان ها و مراکز

مراقبت های بهداشتی در چین متوقف شده و سرمایه گذاران و اقتصاددانان نگران فراگیری این ویروس مرموز و تأثیر آن بر صنایع مختلف در جهان هستند.

از مهم ترین صنایعی که در معرض آسیب قرار دارد، گردشگری است. چین بزرگترین بازار گردشگری برون مرزی را در سطح بین المللی دارد و به همین دلیل انتظار می رود صنعت گردشگری در ماه های آینده با افت قابل توجهی مواجه شود.

پیش از شیوع ویروس کرونا، سازمان جهانی گردشگری رشد سه تا چهار درصدی صنعت گردشگری را در سال ۲۰۲۰،

ایرکانادا و بریتیش ایرویز تمامی پروازهای خود را به چین لغو کرده اند. هنگ کنگ به جز دو گذرگاه زمینی و دریایی، تمامی مرزهای خود را با چین بسته است. سایر کشورها هم محدودیت های ورود و خروج اعمال کرده اند.

در حالی که تعداد پروازها به چین و از این کشور به سایر کشورها به میزان قابل توجهی کاهش یافته، پیش بینی می شود شیوع ویروس کرونا هزینه قابل توجهی بر روی دست دولت ها بگذارد و تبعات ویرانگر آن در آینده ای نه چندان دور خود را نشان دهد.

ویروس سارس (SARS) در سال ۲۰۰۳ در چین ظهور کرد و مهار آن حدود پنج ماه طول کشید. بر اساس

گزارش سازمان جهانی بهداشت، هشت هزار و ۹۶ نفر در ۲۶ کشور مختلف به این ویروس مبتلا شدند و تعداد قربانیان آن هم ۷۷۶ نفر بود.

شیوع سارس منجر به کاهش ۹۰۴ میلیون مسافر در سطح جهان و در نتیجه افت ۳۰ تا ۵۰ میلیارد دلاری در صنعت گردشگری شد. البته در آن زمان چین نقش چندانی به عنوان مقصد گردشگری نداشت.

بر اساس گزارش ها در سال ۲۰۰۲، چین پذیرای کمتر از ۳۸ میلیون گردشگر بود و حدود هفت میلیون چینی نیز به دیگر کشورهای جهان سفر کردند.

به گفته سخنگوی شورای جهانی سفر و گردشگری، ۱۶ ماه طول کشید تا صنعت گردشگری چین به سطح قبل از بحران بازگردد.

سالانه ۲۹۱ هزار تا ۳۴۴ هزار نفر در سراسر جهان بر اثر بیماری های تنفسی ناشی از شیوع آنفلوآنزا جان خود را از دست می دهند. کرونا نخستین بار در دسامبر ۲۰۱۹ تشخیص

داده شد و در حالی که حدود دو ماه از شیوع آن می گذرد، شمار قربانیان آن در مقایسه با سارس بیشتر بوده است. کارشناسان پیش بینی کرده اند که احتمالاً مهار آن حدود چند ماه (تا اواخر ماه آوریل) طول خواهد کشید. در سال گذشته میلادی، چین ۱۴۲ میلیون گردشگر جذب کرده و ۱۳۴ میلیون چینی هم به دیگر نقاط جهان سفر کرده اند.

حالا محدودیت های مسافرتی که دولت چین برای شهروندانش وضع کرده و هشدارهایی که از سوی مقامات دیگر کشورها از جمله کانادا برای جلوگیری از سفرهای غیرضروری به چین داده شده، به این معناست که احتمالاً میزان تأثیر اقتصادی این ویروس بر گردشگری در سراسر دنیا به مراتب بیشتر از ویروس سارس خواهد بود.

در میان بخش های مختلف اقتصادی، سریع ترین واکنش را بازارهای مالی به ویروس کرونا نشان دادند؛ تاجایی که ارزش سهام شرکت های بزرگ هواپیمایی و گردشگری در همان روزهای اول افت چشمگیری کرد.

■ دستور کار نشست وزرا و روای بانک‌های مرکزی گروه ۲۰

مسیر کلی سیاست بسیاری از بانک‌های مرکزی و دولت‌های جهان امروز منوط به یک پرسش است: چگونه دولت چین به بحران اقتصادی جدید واکنش نشان خواهد داد. نخبگان سیاسی حزب کمونیست چین مشهور به «پولیت‌بورو» از مردم این کشور خواست‌اند به اهداف اقتصادی برنامه‌ریزی شده امسال این کشور پایبند باشند؛ الزامی که می‌تواند بی‌میلی اخیر دولت این کشور به اجرای سیاست‌های تحریکی گسترده را تغییر دهد. اگر این وضعیت به معنی استفاده تمام‌عیار از سیاست‌های پولی و افزایش قابل توجه در مخارج دولت این کشور باشد، شرکای تجاری چین که با آسیب به صادرات، زنجیره عرضه، کالاها و توریسم متضرر شده‌اند، به خاطر این سیاست‌های تشویقی ممکن است در کوتاه‌مدت دردی بیشتر را متحمل شوند. به نظر می‌رسد شوک اقتصادی ناشی از ویروس کرونا بحث غالب در نشست سطح وزرا و رؤسای بانک مرکزی این هفته گروه ۲۰ در ریاض باشد.

در این رابطه کریستالینا جورجیوا، رئیس «صندوق بین‌المللی پول» پیشنهاد کرد ممکن است نیاز به اقدامات هماهنگ و حتی بهتر برای محافظت از اقتصاد جهانی از این ویروس باشد. به عقیده کارشناسان عمده سیاست‌ها به این بستگی دارد که مسیر سیاستی دولت چین چگونه خواهد بود. گزینه‌های کوتاه‌مدت‌تر شامل کاهش نرخ‌های بهره بانک مرکزی و اعطای معافیت‌های مالیاتی به بخش‌هایی که به شدت صدمه دیده‌اند

سالانه بیش از ۸۰۰ هزار شهروند چینی به کانادا سفر کرده و هر گردشگر به‌طور متوسط دو هزار و ۸۰۰ دلار در این سفرها هزینه می‌کنند. چند روز پس از شیوع ویروس سازمان جهانی بهداشت وضعیت اضطراری اعلام کرد. گلوریا گوارا، رئیس شورای جهانی سفر و گردشگری در مورد بسته شدن فرودگاه‌ها، لغو پروازها و اعمال محدودیت‌های سفر و تأثیر آن بر گردشگری ابراز نگرانی کرده است. به عقیده او و بسیاری از کارشناسان دیگر، تشدید نگرانی‌ها به دلیل چنین تصمیم‌گیری‌هایی از سوی دولت‌ها آثار مخرب بیشتری در مقایسه با خود ویروس دارد.

بانک جهانی هم برآورد کرده است که ۹۰ درصد از خسارات اقتصادی ناشی از بیماری‌های جدید، به دلیل نگرانی افراد برای ارتباط با دیگران ایجاد می‌شود. این نگرانی‌ها معمولاً بسته شدن مراکز خرید، فروشگاه‌ها و دفاتر کسب و کارها را به دنبال دارد. پرسشی که مطرح می‌شود این است که اعمال محدودیت‌های سفر آن هم در دورانی که نشانه‌های بسیاری مبنی بر وقوع رکود اقتصادی در جهان دیده می‌شود، چقدر صحیح است؟ گزارش‌ها نشان می‌دهد سالانه ۲۹۱ هزار تا ۳۴۳ هزار نفر در سراسر جهان بر اثر بیماری‌های تنفسی ناشی از شیوع آنفلوآنزا جان خود را از دست می‌دهند. این آمار و ارقام اما هیچ‌گاه منجر به هشدارها، قرنطینه و سیاست‌های مبتنی بر محدودیت سفر نمی‌شود.

در سال ۲۰۰۳، در کانادا ۲۵۱ نفر به ویروس سارس مبتلا شدند و ۴۳ نفر جان خود را از دست دادند. اما هزینه آن برای اقتصاد کانادا ۵۰۲۵ میلیارد دلار و از دست دادن ۲۸ هزار شغل بود. در آن زمان، سالانه ۱۰۰ هزار شهروند چینی به کانادا سفر می‌کردند؛ اما با شیوع ویروس کرونا این رقم ۲۵ درصد کاهش یافت.

بیشترین آسیب‌های اقتصادی ناشی از شیوع ویروس‌ها، متوجه هتل‌ها، رستوران‌ها، تفریحگاه‌ها و شرکت‌های حمل و نقل است. امروز کانادا دومین مقصد جذاب برای گردشگران چینی است. سالانه بیش از ۸۰۰ هزار شهروند چینی به کانادا سفر کرده و هر گردشگر به‌طور متوسط، دو هزار و ۸۰۰ دلار در این سفرها هزینه می‌کند.

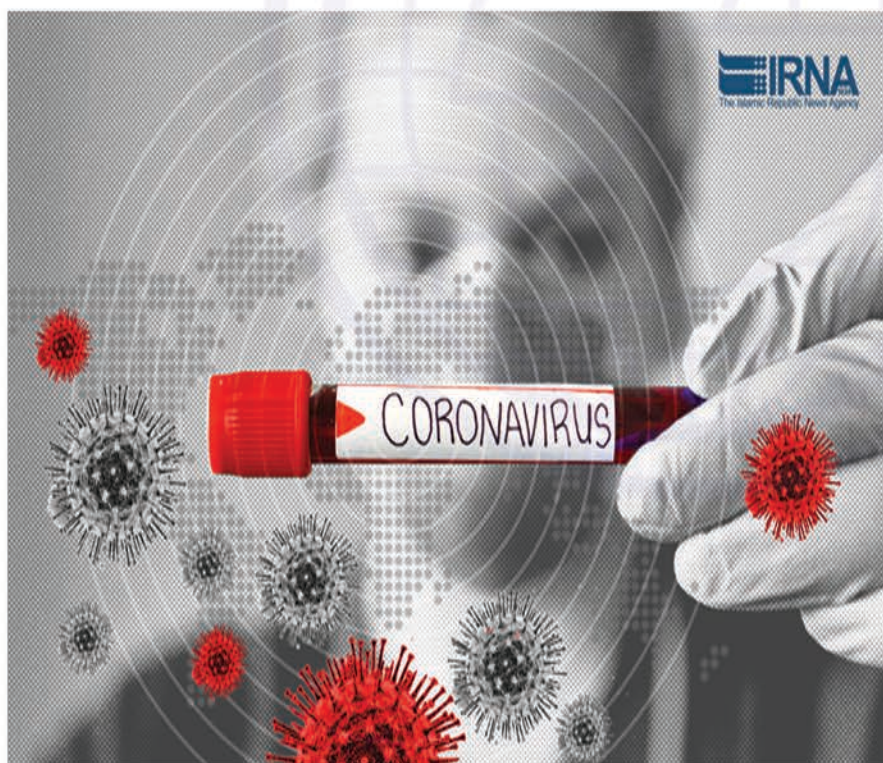
اگر محدودیت سفر، هشدارها و لغو پروازها ادامه یابد، احتمالاً خسارت ناشی از شیوع ویروس جدید بر صنعت گردشگری دو برابر ویروس سارس خواهد بود.

نیاید فراموش کرد که کشاورزی، ماهیگیری، بانکداری و بیمه از دیگر صنایعی هستند که به‌طور مستقیم با گردشگری در ارتباطند. بیشترین آسیب‌های اقتصادی ناشی از شیوع ویروس‌ها، متوجه هتل‌ها، رستوران‌ها، تفریحگاه‌ها و شرکت‌های حمل و نقل است.

اگرچه برای محاسبه خسارت‌های اقتصادی هنوز زود است، اما بهبود صنعت گردشگری به مدت زمان لازم برای مهار این ویروس بستگی دارد. اکنون‌میسست اخیراً در گزارشی با اشاره به آسیب‌های مختلف اقتصادی ویروس جدید نوشته است: مادامی که پزشکان و دانشمندان مشغول به مطالعه و بررسی هستند، اقتصاددانان نباید بیش از حد نگران باشند. واقعیت این است که نه آنفلوآنزای مرغی در سال ۲۰۰۶ و نه آنفلوآنزای خوک در سال ۲۰۰۹ چشم‌انداز اقتصاد جهان را کاهش نداد.

می‌تواند منجر به افزایش نقدینگی در نظام مالی شود. به گزارش «بلومبرگ» مقامات بانک مرکزی چین همچنین می‌توانند درصدی از سپرده‌ها را که بانک‌ها نزد این بانک مرکزی ذخیره می‌کنند، کاهش دهند. از طرفی دولت‌های محلی برای تأمین مالی زیرساخت‌هایی همچون بزرگراه‌ها و خدمات سلامت اجازه خواهند داشت فروش اوراق قرضه دولتی را سرعت بخشند. بر اساس تازه‌ترین نظرسنجی این رسانه آمریکایی، اقتصاد چین در سال جاری نرخ رشد ۵/۸ درصدی را تجربه خواهد کرد، نرخ که پایین‌ترین رشد سه دهه اخیر اقتصاد این کشور است. البته هنوز مشخص نیست مقامات این کشور تلاش‌های سخت‌گیرانه خود را برای استقراض در کشوری که تاکنون سطح بدهی‌های او در حال حرکت به سوی ۳۰۰ درصد تولید ناخالص داخلی است را کمتر خواهند کرد یا نه؛ تصمیمی که می‌تواند ثبات مالی را به‌عنوان یک اولویت سیاسی مطرح کند.

ناتاشیت، یکی از مقامات سابق بانک مرکزی آمریکا در این رابطه می‌گوید: «موضوع اصلی برای شرکای تجاری چین این نیست که آرایش سیاست‌های تشویقی این کشور به چه شکل است. در عوض این موضوع مهم است که سازمان‌دهی این سیاست‌ها به چه شکل خواهد بود که به مؤلفه‌های شوک‌های آینده رسیدگی کنند. به گزارش «بلومبرگ» کارخانه‌های چینی عاملی حیاتی برای زنجیره عرضه شرکت‌های چندملیتی جهان محسوب می‌شوند. با این وجود، مراکز اقتصادی مهم این کشور شرایطی ناسامان را تجربه می‌کنند. به‌عنوان مثال، استان

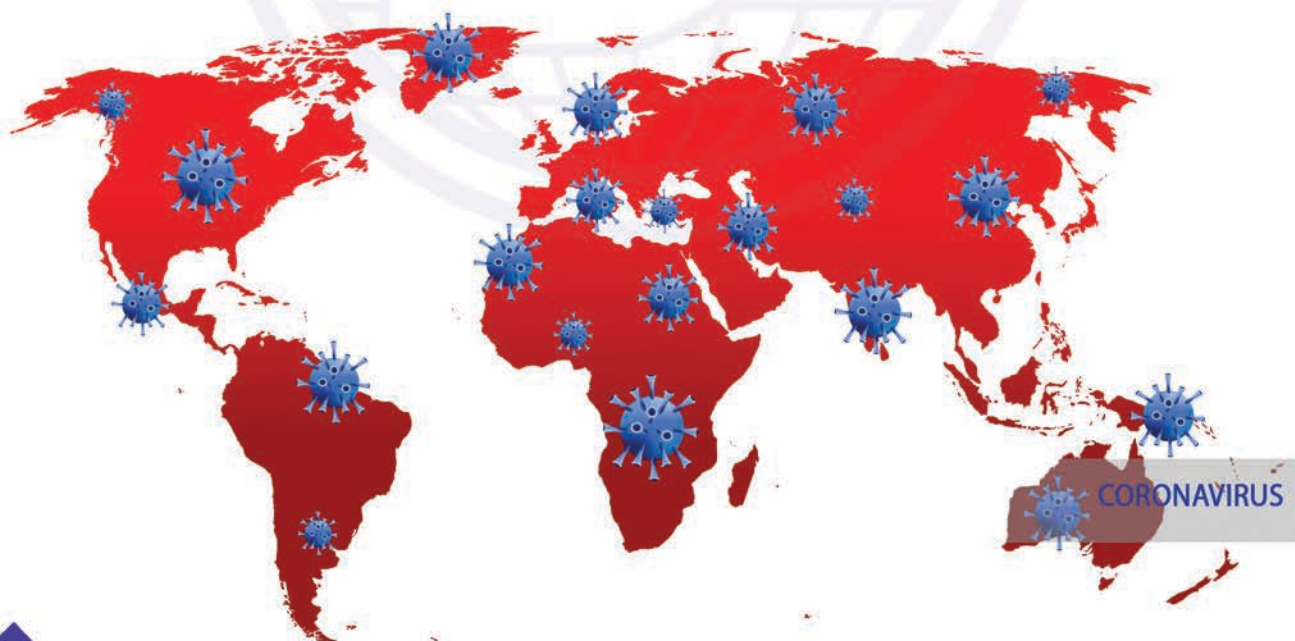

واکنش به این وضعیت آماده می‌کنند. کوچی هامادا، مشاور اقتصادی شینزوآبه، نخست‌وزیر ژاپن، در این رابطه می‌گوید در صورتی که شرایط وخیم‌تر شود، به سیاست‌های تشویقی بیشتری نیاز خواهد بود. بر این اساس دولت سنگاپور خود را برای اجرای سیاست‌های تشویقی بیشتر آماده می‌کند، مالزی ماه آینده برنامه‌های خود را اعلام خواهد کرد و اندونزی برنامه دارد مخارج خود را سرعت بخشد. به گزارش «بلومبرگ» در سطح جهان سیاست‌گذارانی همچون رئیس صندوق بین‌المللی پول و رئیس بانک مرکزی آمریکا می‌گویند به خوبی گردوغبارهای اقتصاد جهان را زیر نظر دارند. در میان اقتصادهای نوظهور اقتصادی همچون تایلند، مالزی و فیلیپین تاکنون نرخ‌های بهره بانک‌های مرکزی خود را کاهش داده‌اند و به نظر می‌رسد سایر اقتصادها نیز این سیاست را دنبال خواهند کرد. ژنه ما، رئیس بخش تحقیقات چین در موسسه بین‌المللی مالی در این رابطه می‌گوید: «من حدس می‌زنم سه‌چهارم از سیاست‌گذاری‌های اقتصادی جهان وابسته به چین باید باشد و یک‌چهارم دیگر نیز چشم به سایر نقاط جهان خواهند دوخت.»

کشورهایی همچون برزیل، آلمان و آفریقای جنوبی نیز در فهرست اقتصادهای خطرپذیر جهان قرار دارند. با این حال شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین، اصرار دارد که چالش‌های مربوط به رشد اقتصادی کوتاه‌مدت خواهد بود و از فرصت‌هایی همچون گفت‌وگوی تلفنی نیم‌ساعته با نخست‌وزیر مالزی استفاده کرده تا مطمئن شود این چالش‌ها تحت کنترل باقی خواهند ماند. البته یک چیز موجب نگرانی است. بر اساس تحلیل اولیور بلاتچارد، اقتصاددان ارشد «صندوق بین‌المللی پول»، به این خاطر شوک‌های اقتصاد چین مربوط به طرف عرضه هستند- شوک‌هایی که فرآیندهای تولید و توزیع را با چالش مواجه می‌سازند- نرخ‌های بهره و مخارج بالاتر دولت احتمالاً برای بازگرداندن اقتصاد به ریل پیشین کافی نخواهد بود. او می‌گوید: «اثرات این وضعیت بر سایر اقتصادهای جهانی عمدتاً از طریق اختلال در زنجیره عرضه جهانی و اثراتی است که متوجه شرکت‌های فعال در خارج از اقتصاد چین خواهد بود.» این اقتصاددانان در ادامه تحلیل خود می‌نویسند: «بسیاری از این عوامل با اثرگذاری منفی بر رشد اقتصادی چین، از طریق کاهش جریان صادرات چین عمل خواهند کرد.» در این رابطه بسیاری از دولت‌ها در سراسر آسیا خود را برای

هویی، یکی از قطب‌های صنعتی چین با اقتصادی به اندازه سوئیس، در وضعیت رکود اقتصادی قرار گرفته است، در حالی که با به چالش خوردن تولیدات کارخانه‌ای و جریان گردشگری، سایر قطب‌های اقتصادی این کشور نیز دچار شرایط مشابهی شده‌اند، وضعیتی که برگرداندن اقتصادی این کشور را به مسیر قبلی با مشکل مواجه خواهد ساخت.

اقتصاددانان بانک انگلیسی «چاس‌بی‌سی» به رهبری جنت هنری، برآورد کرده‌اند صدمه صنعت گردشگری چین از شیوع ویروس کرونا در آسیا بی‌سابقه خواهد بود. به گفته این اقتصاددانان به‌علاوه نقش محوری چین در مرکزیت زنجیره عرضه جهانی محصولات الکترونیک، می‌تواند بهبود آغاز شده از رکود پیشین را با چالش مواجه سازد. پیش‌بینی این بانک انگلیسی در حالی است که یکی از اعتباردهندگان آسیایی نیز به دنبال تحول فعالیت‌های اقتصادی در چین، پیش‌بینی خود را از تولید ناخالص داخلی جهان از ۲/۵ درصد قبلی به ۲/۳ درصد کاهش داده است. تحلیلی نیز توسط تام اوریگ در مرکز اقتصادی «بلومبرگ» نشان می‌دهد در این وضعیت استرالیا، کره جنوبی، ژاپن، سنگاپور، هنگ کنگ و تایلند با بیشترین آسیب در منطقه آسیا مواجه هستند، در حالی که

نهضت ملی شدن نفت نامی است که بر دوره اوج گیری مبارزات مردم ایران، برای ملی کردن صنعت نفت ایران گذارده شده است. دوره تاریخی ملی شدن صنعت نفت ایران در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ با تصویب قانون ملی شدن نفت به اوج رسید و با کودتای ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ پایان گرفت.

در سال ۱۲۸۰ (۱۹۰۱ م) قراردادی توسط دربار مظفرالدین شاه قاجار و شخصی بریتانیایی تبار به نام ویلیام ناکس دارسی به امضا رسید که به قرارداد دارسی معروف شد. بر پایه این قرارداد، ویلیام دارسی امتیاز انحصاری اکتشاف و استخراج نفت در جنوب ایران را بدست آورد. شرکت نفت دارسی، پس از هفت سال، سرانجام در ۲۶ مه ۱۹۰۸ میلادی در منطقه مسجد سلیمان به نفت رسید. نفت ایران هنگامی اهمیت بیشتری پیدا کرد که دولت انگلستان با خرید سهام دارسی درصدد برآمد به طور مستقیم تری در این پروژه بزرگ مشارکت نماید و پس از آن دولت انگلستان خود مالک بی رقیب منابع نفتی عظیم ایران در بخش های جنوب و جنوب شرقی شد. پس از جنگ اول جهانی بود که انگلستان درصدد برآمد نفوذ خود را در حوزه های نفتی ایران بیش از پیش مستحکم تر سازد و از ورود هر کشور یا شرکت نفتی خارجی به این مناطق ممانعت به عمل آورد. با توجه به درآمد ناعادلانه که از کشف و صدور نفت ایران عاید انگلیس می شد خیلی زود بر محافل داخلی کشور آشکار شد که قرارداد پیشین دارسی نمی تواند حقوق اقتصادی دولت ایران را تأمین نماید، بنابراین تلاش های صورت گرفت تا در مفاد این قرارداد تجدیدنظری صورت بگیرد.

در سال ۱۳۱۲ و در دوره رضاشاه تصمیم گرفته می شود که به قرارداد دارسی پایان داده شود. با لغای قرارداد دارسی اما دولت ایران نتوانست مالکیت منابع نفتی را در اختیار بگیرد و با فشار سیاسی و نظامی بریتانیا وادار به پذیرش قرارداد دیگری شد. شخص رضاشاه پس از مذاکره با سر جان کدمن، رئیس شرکت نفت ایران و انگلیس، و رجبینالد هوار سفیر بریتانیا در ایران این قرارداد را قبول کرد و مقامات دولت را وادار به تصویب آن کرد. مجلس شورای ملی نیز به اتفاق آرا آن را تصویب کرد. در این قرارداد شرکت نفت ایران و انگلیس همچنان به اکتشاف و استخراج و فروش منابع نفتی ایران، بدون هیچ الزامی به ارائه صورت عملکرد به دولت ایران، ادامه می داد. مدت قرارداد ۶۰ سال تعیین شد. پس از استعفای رضاشاه در بیست شهریور و ورود نیروهای متفقین به ایران، نخستین انتقادات بر قرارداد ۱۹۳۳ در دوره چهاردهم مجلس شورای ملی انجام شد. در یک نطق محمد مصدق در زمینه این قرارداد در مجلس چهاردهم می گوید

اگر امتیاز دارسی تمدید نشده بود، در سال ۱۹۶۱ م (۱۳۴۰ خ) به بعد دولت نه تنها به صدی ۱۶ عایدات حق داشت، بلکه صدی صد عایدات حق دولت بود؛ بنابراین صدی ۸۴ از عایدات که در ۱۹۶۱ م حق دولت می شود، بر طبق قرارداد جدید کمپانی آن را تا ۳۲ سال دیگر می برد. صدو بیست و شش میلیون لیره انگلیس از قرار ۱۲۸ ریال، ۱۶۰۱۲۸۰۰۰۰۰۰ ریال می شود و تاریخ عالم نشان نمی دهد که یکی از افراد مملکت به وطن خود در یک معامله ۱۶ بیلیون و ۱۲۸ هزار ریال ضرر زده باشد و شاید مادر روزگار دیگر نزاید کسی را که به بیگانه چنین خدمتی کند. در همین مجلس بود که طرح تحریم امتیاز نفت در آذر ۱۳۲۳ تصویب شد.

راهپیمائی مردم از پشتیبانی ملی شدن صنعت نفت

سیاست موازنه منفی

پس از اشغال ایران توسط انگلیس و شوروی و سپس آمریکا در جنگ جهانی دوم، رقابت استعمارگران بر سر منافع، خصوصاً نفت، تشدید شد. دولت ایران بعد از مواجهه با تقاضای شرکت‌های نفتی هر سه کشور، اعلام کرد که دادن هرگونه امتیاز باید به بعد از جنگ موکول شود، زیرا در زمان حاضر و به دلیل وجود جنگ، وضعیت اقتصادی کشورها روشن نیست. در نتیجه تقاضای هر سه دولت رد شد. پس از پایان جنگ جهانی دوم، انگلیس و شوروی موظف بودند ظرف مدت شش ماه پس از خاتمه جنگ، نیروهای خود را از خاک ایران تخلیه نمایند، اما شوروی نه تنها از خاک ایران خارج نشد، بلکه نیروهای دیگری هم وارد نقاط شمالی ایران کرد. در این زمان قوام، نخست‌وزیر ایران بود. یکی از اقدامات قوام، عقد قراردادی بود که بین دولت ایران و سفیر شوروی در تهران به امضا رسید. براساس این قرارداد، نیروهای شوروی می‌بایست ظرف یک ماه و نیم خاک ایران را ترک کنند و قرار شد شرکت مختلط نفت ایران و شوروی ایجاد شود و اساسنامه آن ظرف هفت ماه برای تصویب به مجلس پانزدهم پیشنهاد گردد.

در سی‌ام مهرماه ۱۳۲۶، نمایندگان مجلس شورای ملی ماده واحده‌ای را به تصویب رساندند که متنی شدن قرارداد نفت ایران و شوروی هدف اصلی آن بود. همچنین در این ماده واحده تأکید شده بود که دادن هرگونه امتیازی به خارجی‌ها ممنوع است و دولت مکلف است که به منظور استیفای حقوق ملت ایران از نفت جنوب اقدام کند. دولت انگلستان از تصویب این ماده واحده ناراضی نبود، زیرا این طرح موجب شده بود که دست شوروی‌ها از منابع نفتی ایران کوتاه گردد. اما دولت انگلستان به منظور حفظ سلطه خویش بر نفت جنوب و جلوگیری از استیفای حقوق ملت ایران با مقامات کشور وارد مذاکره شد تا این قرارداد را به تصویب برساند.

جنبش‌های کارگران صنعت نفت

در شهریور ۱۳۲۰ کارگران نفت جنوب با توجه به شرایط خاص داخلی و بین‌المللی به سرعت در سندیکای کارگران نفت خوزستان متشکل شدند [نیازمند یادکرد دقیق] و با توجه به موقعیت استراتژیک ایران و اهمیت نفت در سرنوشت جنگ، به عنوان وزنه‌ای قابل تأمل مطرح گشتند. کارگران نفت جنوب با هدایت شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران به مبارزه ادامه دادند و در خوزستان دست به اعتصاب عمومی تیر ۱۳۲۵ زدند.

به تحریک شرکت نفت انگلیس و ایران، پلیس و فرمانداری نظامی دست به کشتار عظیمی در میان کارگران زدند و به بهانه رهبری اعتصاب توسط شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران تحت رهبری حزب توده ایران، ۸۳ نفر از کارگران را در کشتار ۲۳ تیر ۱۳۲۵ کشتند. [نیازمند یادکرد دقیق] از طرف شرکت نفت انگلیس و ایران شاپور بختیار رئیس وقت اداره کار خوزستان طرف مذاکره کارگران برای خواسته‌های صنفی کارگران بود. بر اثر مبارزه کارگران برای نخستین بار قانون کار ایران در ایران تصویب شد.

در نتیجه تداوم مبارزه کارگران و پیوستن مردم به جنبش، ملی‌شدن صنعت نفت ایران در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ محقق گردید. با این که در مقابل این مبارزات، کشتارهایی نظیر ۲۳ تیر ۱۳۲۵ و ۳۰ تیر ۱۳۳۱ را تدارک دیدند، خللی در اراده مردم به وجود نیامد. ملی‌شدن صنعت نفت ایران برای انگلیس غیرقابل تحمل بود. ضربات سنگین ناشی از ملی‌شدن صنعت نفت برای انحصارات نفتی جبران‌ناپذیر بود، به ویژه که جنبش ملی‌شدن صنعت نفت ایران نیروی محرکه‌ای برای مردم دیگر کشورهای منطقه برای کسب حقوق خود بود.

قرارداد گس-گلشایان

هم‌زمان با شکل‌گیری اعتراضات گسترده بخشی از نمایندگان مجلس شورای ملی، فعالان ملی‌گرا و مردم ایران، انگلیسی‌ها جهت حفظ و تحکیم موقعیت خود در سرپل‌های نفتی ایران بر آن شدند با اعطای برخی امتیازات محدود بر اعتراضات پایان دهند. مهم‌ترین این اقدامات قرارداد گس-گلشایان بود که به لایحه الحاقی نفت نیز مشهور شده‌است و دولت حاج علی رزم‌آرا تلاش فراوان کرد تا بلکه مجلس شورای ملی آن را تصویب کند. اما به رغم تمام فشارها و تهدیدهایی که وجود داشت مجلس شورای ملی آن را رد کرد. مدت کوتاهی پس از آن کمیسیون مخصوص نفت مجلس شورای ملی طرح ملی‌شدن صنعت نفت ایران در سراسر کشور را به نمایندگان پیشنهاد کرد که پس از کش و قوس‌های متعدد در داخل و خارج از مجلس و بالاخص مدت کوتاهی پس از آن که رزم‌آرا نخست‌وزیر وقت در روز چهارشنبه ۱۶ اسفند ۱۳۲۹ از سوی خلیل طهماسبی از اعضای جمعیت فدائیان اسلام هدف گلوله قرار گرفته و به قتل رسید مورد توجه جدی نمایندگان قرار گرفت.

تصویب قانون ملی شدن نفت

گسترش فعالیت‌های سیاسی پس از شهریور ۱۳۲۰ سبب گسترش مبارزات مردم و به ویژه توجه آنان به وضع قرارداد نفت شده بود. دکتر محمد مصدق در مجلس و بیرون از آن این جنبش را که به «نهضت ملی شدن نفت» معروف شد، هدایت می‌کرد و در راس مبارزات ملی شدن صنعت نفت ایران قرار داشت. با رشد جنبش ملی شدن نفت، محافل وابسته برای سرکوب جنبش تلاش‌های تازه‌ای را آغاز کردند و هم‌زمان، فشارهای سیاسی و اقتصادی از جانب انگلیس فزونی گرفت و با اعزام ناوگان جنگی به خلیج فارس، این فشارها ابعاد نظامی یافت. در چنین موقعیتی کارگران با اعتصاب‌ها، موقعیت دکتر مصدق را مستحکم‌تر کردند.

دوره شانزدهم مجلس شورای ملی

در انتخابات مجلس شانزدهم ۱۳۲۸ از همان آغاز رزم‌آرا، رئیس ستاد ارتش تلاش کرد تا نیروهای نزدیک به خود را به مجلس بفرستد. مصدق و یارانش در جبهه ملی برای رویارویی با ثقل، به دربار متحصن شده و از شاه درخواست کردند تا جلوی دخالت ارتش در سیاست را بگیرد. این انتخابات با پیروزی رزم‌آرا (که بعداً با رأی همین مجلس به نخست‌وزیری رسید) به پایان رسید؛ ولی با پشتیبانی سرلشکر زاهدی (رقیب دیرینه رزم‌آرا) در مقام رئیس شهربانی و حمایت ضمنی شاه که آن زمان رزم‌آرا را دشمن درجه یک خود می‌دید صندوق‌های ساختگی آراء تهران باطل شده و در نوبت دوم انتخابات تهران، اقلیت جبهه ملی با رهبری مصدق با کسب هشت کرسی از دوازده کرسی تهران به مجلس راه یافتند.

در سال ۱۳۲۹ اقلیت مجلس به شدیدترین شکل به رویارویی با نخست‌وزیر رزم‌آرا که قصد مصالحه با انگلیس در جریان نفت را داشت، پرداخت. رزم‌آرا چنین استدلال می‌کرد که ما توان فنی در اختیار گرفتن کامل صنعت نفت را نداریم و باید به افزایش سهم ایران از سود حاصل، به پتجاه درصد رضایت دهیم. همین باعث شد تا او را به عنوان یک خائن به منافع ملی ایران معرفی کنند. در بیرون از مجلس نیز جریان‌های گوناگون کشور از دربار تا اسلامگرایان تندرو ائتلافی ضد رزم‌آرا ایجاد کرده بودند.

مصدق (۱۳۲۹) در آن دوران در مجلس و در مقام مخالفت با رزم‌آرا و انتقاد از برکناری سرلشکر زاهدی از ریاست شهربانی توسط رزم‌آرا، می‌گوید:

آن روزی که ما گفتیم باید شهربانی رئیسش منفصل نشود و موازنه سیاسی برقرار باشد برای این بود که ارتش دخالت در کار مملکت نکند و ارتش برود به وظیفه نظامی و ارتشی خود عمل نکند نه اینکه ارتش رئیس شهربانی را بردارد و یک ارتشی و یک افسری را در آن جا بگذارند که به تمام معنی تابع حکم ستاد ارتش باشد. خدا شاهد است اگر ما را بکشند. پارچه پارچه بکنند، زیربار حکومت این جور اشخاص نمی‌رویم وحدانیت نیت حق خون می‌کنیم، خون می‌کنیم، می‌ریزیم، و کشته می‌شویم (با عصبانیت) اگر شما نظامی هستید من از شما نظامی‌ترم می‌کشم همین‌جا شما را می‌کشم.

رزم‌آرا اگرچه لایحه قرارداد الحاقی نفت را از مجلس پس گرفت ولی مخالفت‌ها با او ادامه یافت تا اینکه در روز شانزدهم اسفند سال ۱۳۲۹ سپهبد حاج علی رزم‌آرا در مسجد شاه تهران کشته شد. در این باره دو روایت وجود دارد. یکی اینکه خلیل طهماسبی، که پس از دستگیری در همان لحظه خود را عبدالله موحد رستگاری معرفی کرد، این کار را کرد. فداییان اسلام، گروه اسلام‌گرایی وابسته به نواب صفوی، که آن زمان در اتحاد با آیت الله کاشانی و جبهه ملی بود، همان روز مسئولیت آن را به عهده گرفت. او پس از تصویب قانونی در مجلس شورای ملی مبتنی بر عفو قاتل رزم‌آرا به پیشنهاد شمس قنات‌آبادی و توشیح شاه آزاد شده و پس از کودتای ۲۸ مرداد، که دوباره بازداشت شد، قتل را منکر گشت. بنابر روایت فداییان اسلام، رزم‌آرا، هیچ اختلافی با شاه نداشت و شاه دشمن ملی شدن نفت بود. روایت دیگر آن است که اگرچه خلیل طهماسبی قصد این کار را داشت ولی در واقع گلوله او به رزم‌آرا نخورد، بلکه نخست‌وزیر ایران با گلوله‌ای با کالیبر بزرگ مربوط به یک اسلحه کلت کمری که تنها در اختیار ارتش بود، کشته شده‌است؛ و ضارب واقعی یک گروه‌بان ارتش بود (از محافظان رزم‌آرا) که با هماهنگی دربار و شخص اسدالله علم این قتل را انجام داده‌است. بنابر روایت دوم، در آن مقطع، شاه مخالف رزم‌آرا بوده و از آن می‌ترسیده که رزم‌آرا کودتا کرده و قدرت را در دست بگیرد. مصدق در خاطرات خود می‌گوید: قاتل رزم‌آرا هر که بود رفع کدورت از ذهن اعلی حضرت کرد.

تصویب قانون ملی شدن صنعت نفت

فردای قتل رزم‌آرا، روز ۱۷ اسفند ۱۳۲۹ کمیسیون نفت پیشنهاد ملی کردن صنعت نفت را تصویب و اعلام کرد. قانون ملی شدن صنعت نفت در واقع پیشنهادی بود که به امضای همه اعضای کمیسیون مخصوص نفت در مجلس شورای ملی ایران در ۱۷ اسفند ۱۳۲۹ به مجلس ارائه شد و در ۲۴ اسفند ۱۳۲۹ در مجلس شورای ملی تصویب گردید.

متن پیشنهاد تصویب شده:

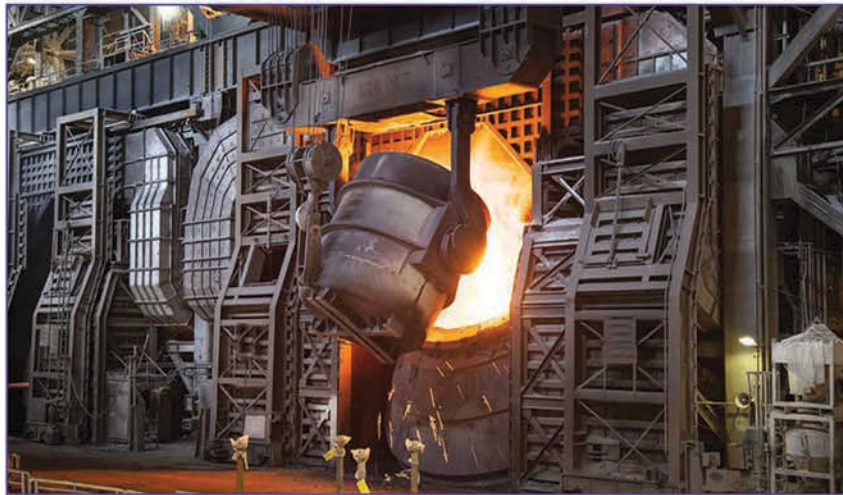
به نام سعادت ملت ایران و به منظور کمک به تأمین صلح جهانی، امضاکنندگان ذیل پیشنهاد می‌نماییم که صنعت نفت ایران در تمام مناطق کشور بدون استثناء ملی اعلام شود یعنی تمام عملیات اکتشاف، استخراج و بهره‌برداری در دست دولت قرار گیرد.

مجلس سنا نیز این پیشنهاد را در ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ تصویب کرد و پیشنهاد قانونی شد. بدین ترتیب روز ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ به عنوان روز تاریخی ملی شدن صنعت نفت ایران در حافظه ملت ایران باقی ماند.

روی جلد نشریه تهران مصور - سوم مرداد ۱۳۳۱

فصلنامه گروه صنعتی صفا - سال اول - شماره چهارم

۱۰ شرکت بزرگ تولید کننده فولاد در جهان

در دنیا شرکت های بسیار بزرگ و معروفی به عنوان تولید کننده فولاد فعالیت می کنند.

اهمیت فولاد در زندگی روزمره به صورت جهانی بسیار زیاد می باشد. فولاد در صنایع مختلفی نقشی اساسی ایفا می کند.

به عنوان مثال؛ در صنعت خودروسازی، لوله سازی، تولید هواپیما، ساختمان سازی و ... نیاز به فولاد و مشتقات آن غیر قابل انکار می باشد.

معرفی ۱۰ شرکت بزرگ و برتر تولید کننده فولاد در دنیا

تولیدکنندگان زیادی در صنعت فولاد وجود دارند که با تولید زیاد، محبوب تر شده اند. در اینجا لیستی از ۱۰ کارخانه مهم و بزرگ تولیدکننده فولاد را ارائه می کنیم.

ArcelorMittal

کارخانه arcelmittal (آرسلورمیتال)، در بیش از ۶۰ کشور مشغول به فعالیت می باشد و مرکز آن در خیابان liberte (لیبرتته) لوکزامبورگ قرار گرفته است. نام آن در سال ۲۰۰۶ با ترکیب arceler و mittal steel شکل گرفت. این کارخانه ۲۲۲۰۰۰ کارمند دارد و ۱۰ درصد فولاد دنیا را تولید می کند. این شرکت نقش بزرگی در به کار گیری از آن در بازارهای مثل بازارهای خانگی، بسته بندی، خودرو و ساخت و ساز دارد.

بطور کلی اروپا ۴۷ درصد از فولاد، آمریکا ۳۵ درصد از آن و مناطق دیگر (قزاقستان، اوکراین و آفریقای جنوبی) ۱۸ درصد آن را تولید می کنند. این همکاری چند ملیتی تولید فولاد ازادغام معامله جهانی خبر می دهد. این شرکت از تداوم سرمایه گذاری در معاملاتی با استرالیا، فرانسه، آفریقای جنوبی، کانادا، برزیل، ترکیه، کاستاریکا، سوران، ونزوئلا، ایالات متحده و امارات متحده عربستان خبر می دهد.

نیپون استیل و سومیتومو متال (Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation (NSSMC

این شرکت که در همکاری با Nippon Steel و Sumitomo Metal در سال ۲۰۱۲ بوجود آمد. دومین تولید کننده بزرگ فولاد در سرتاسر جهان است و در شرکت در ۱۵ کشور و با نزدیک به ۸۳۰۰۰ کارمند گسترش یافته است. این شرکت برای زمینه هایی چون ساخت و ساز، خودرو سازی، ساخت و ساز شهری، انرژی، منابع و راه آهن می باشد.

گروه آهن و فولاد استان هبی (HBIS)

این شرکت دولتی که در سال ۲۰۰۸ ثبت شده است، در شیجیاوانگ استان هبی، واقع در جمهوری خلق چین مرکزیت دارد. ظرفیت HBIS، سی میلیون تن در هر سال میباشد که موجب می شود تا این کارخانه بزرگترین تولید کننده فولاد در چین شناخته شود. این شرکت بطور عمده میله ی سیمی، صفحات استوانه ای سرد، فولاد استوانه ای داغ، شمش، صفحات استوانه ای داغ، وانادیوم اکسید، صفحات گالوانیزه، لوله های جوشکاری شده و خیلی محصولات دیگر برحسب نیاز تولید می کند.

باثو استیل (Baosteel)

باثو استیل یکی از بزرگترین تولیدکنندگان این صنعت در سرتاسر جهان است. در سال ۱۹۷۸ تأسیس شده و شرکت گروه باثو استیل، در بودونگ شانگهای چین متمرکز شده است. این کارخانه شامل ۱۳۰۴۰۱ کارمند است و محصولات فولادی از قبیل فولاد خاص، استیل ضد زنگ، استیل کربن تولید می کند که به بیش از ۴۰ کشور می توان صادر کرد. این محصولات در زمینه هایی چون خودروسازی، پتروشیمی، حمل و نقل، انرژی هسته ای، لوازم خانگی، فلز کاری، انرژی، تولید ماشین آلات، ابزارآلات الکترونیکی و ابزار آلات فضاوردی بکار می رود.

شرکت آهن و فولاد ووهان (Wuhan Iron and Steel Group)

این شرکت که در شهر ووهان استان هبی جمهوری خلق چین متمرکز شده است، در سال ۱۹۵۸ تأسیس شده و به عنوان اولین شرکت خیلی بزرگ آهن و فولاد چین مشهور می باشد. علاوه بر آن، این شرکت فرآورده های سیلیکونی، فرآورده های استوانه ای سرد و گرم، تولیدات عرضی، محصولات صفحه ای، تولیدات میله ی سیمی و غیره تولید می کند.

پوسکو (Posco)

از شرکت آهن و فولاد پوهانگ عموماً بصورت Posco یاد می شود. این شرکت که در سال ۱۹۶۸ تأسیس شده بود، به یکی از بزرگترین تولیدکنندگان فولاد دنیا تبدیل شد. Posco در پوهانگ کره جنوبی متمرکز شده و ۲ کارخانه بزرگ دیگر دنیا را که در پوهانگ و گوانگیانگ قرار دارند را بکار گرفته است که با همکاری یکدیگر ۲۳.۷ میلیون تن از فولاد هر ساله را تأمین می کنند. فولاد صاف، فولاد کشیده، صفحات و سیم ها از عمده محصولات آنهاست.

جیانگسو شاگانگ (Jiangsu Shagang)

شاگانگ یکی از پنج تولید کننده مهم فولاد چین می باشد. شاگانگ در شهر ژانگژیانگانگ استان جیانگسو در چین قرار گرفته و در سال ۱۹۷۵ شکل گرفته است. تقریباً ۱۸ میلیون تن از آهن سالانه را تولید می کند و خط تولید آن شامل میله های سیمی، مترهای استوانه ای داغ و ورقه ها و اسلب است.

گروه فولاد تاتا (Tata Steel Group)

این شرکت در سال ۱۸۶۸ تأسیس شده است که در هند متمرکز است. شرکت های تاتا بیش از ۵۸۱۴۷۰ نفر را از سراسر دنیا بکار گرفته اند. درآمد شرکت های تاتا در سال ۲۰۱۳-۲۰۱۴ بالغ بر ۱۰۳/۲۷ میلیارد دلار، که ۶۷/۲ درصد از این درآمد از تجارت خارجی بوده است.

شرکت فولاد هیوندای (HYUNDAI Steel Company)

این شرکت به عنوان اولین تولید کننده ی فولاد کره در سال ۱۹۵۳ تأسیس شده است و راه را برای رشد پایدار بوسیله تقویت کوره ذوب آهن به عنوان موتور رشد جدید هموار ساخت.

شرکت فولاد JFE

این شرکت در سال ۱۹۵۰ تأسیس شده و در توکیو ژاپن قرار گرفته است و بطور رسمی با عنوان فولاد کاواساکی شناخته شده است و عنوان خود را در آوریل ۲۰۰۳ به JFE تغییر داده است. این شرکت صفحات فولادی، صفحات الکتریکی، اشکال، لوله ها و تیوب ها، محصولات ضد زنگ، میله های فولادی و میله های سیمی و غیره تولید می کند.

ارتباط تجاری ایران و آلمان

نخستین انگیزه‌های ایجاد رابطه با آلمان در سال ۱۸۵۰ و به درخواست امیرکبیر مطرح شده بود. در آن زمان امیرکبیر در جستجوی دولت ثالث نیرومندی بود که بدون هیچگونه توقع استعماری با ایران روابط سیاسی برقرار کند. در آن برهه آلمان گرفتار هرج و مرج داخلی ناشی از انقلاب ۱۸۴۸ بود و حکومت متمرکزی نداشت و در نتیجه تلاش برای برقراری روابط توفیقی نیافت. روابط سیاسی، اقتصادی، اقتصادی و فرهنگی ایران و به طور رسمی از سال ۱۸۷۳ میلادی شروع شد.

جنگ جهانی اول یک دوره مهم در همکاری ایران و آلمان بر ضد روسیه و انگلیس بوده است. آلمان سعی داشت از طریق سازماندهی و مدیریت با پول و اسلحه، ملت‌های مسلمان از جمله ایران، ترکیه، عراق و افغانستان را بر ضد انگلستان بشوراند و به این ترتیب با گشایش جبهه‌ای در جنوب، قدرت شوروی را برای جنگ مستقیم با آلمان کم کند.

در ۱۷ آبان ۱۲۹۴ (۱۰ نوامبر ۱۹۱۵) قراردادی بین نخست‌وزیر ایران و پرنس هانری رویس، وزیر مختار آلمان در تهران به امضا رسید که به موجب این معاهده دو دولت متعهد شدند از یکدیگر در برابر تهدیدات خارجی حمایت کنند و آلمان پذیرفت در صورت حمله انگلیس و روسیه، کمک‌های نظامی به ایران گسیل دارد. آلمان به موجب امضای عهدنامه برست-لیتوفسک در ۳ مارس ۱۹۱۸ به این عهدنامه عمل کرد. در این پیمان شوروی مجبور بود تمامیت ارضی ایران را به رسمیت بشناسد و نیروهای نظامی ایران کشور که در حال پیشروی به سمت تهران بودند، بازگشتند. در جریان نهضت جنگل نیز چند افسر آلمانی از جمله سرگرد فون‌پاشن به عنوان مشاور نظامی در خدمت ایرانیان بودند.

همزمان با روی کار آمدن جمهوری وایمار در آلمان که یک حکومت سوسیال دموکرات بود و با وجود تفاوت‌های اساسی روش زمامداری کشور بین دو حکومت، آلمان برای تثبیت موقعیت خود در زمینه اقتصادی و سیاسی و فرهنگی به همکاری نزدیک با ایران پرداخت. آلمان نفت مورد نیاز خود را از شرکت نفت ایران-انگلیس تهیه می‌کرد و با موافقت شوروی خط کشتیرانی هامبورگ-انزلی به حمل و نقل کالا و مسافر می‌پرداخت و شرکت یونکرز محصولات پستی از باکو تا انزلی و تهران را جابجا می‌کرد. در این دوره آلمان در بخش نظامی و ساخت چند کارخانه اسلحه و مهمات‌سازی نیز به ایران مشارکت‌هایی داد. در تاریخ ۲۸ بهمن ۱۳۰۷ (۱۷ فوریه ۱۹۲۹) سه موافقتنامه: عهدنامه دوستی، قرارداد اقامت و توافق‌نامه بازرگانی و گمرکی به امضا رسید. در سال ۱۹۳۲ آلمان با در اختیار داشتن ۸ درصد از تجارت خارجی ایران، مقام چهارم را بعد از شوروی، انگلیس و ترکیه کسب کرد.

آلمان توانست در سال ۱۹۴۰ رتبه اول را در تجارت خارجی ایران کسب کند. در زمان شروع جنگ جهانی دوم در حدود ۱۲۰۰ آلمانی مشغول کار و تجارت در ایران بودند.

بعد از جنگ جهانی دوم و اشغال ایران، به دلیل وابستگی شدید کارخانجات و صنایع ایران به ماشین‌ها و کارشناسان آلمانی، بسیاری از این صنایع بلااستفاده مانده و بسیاری از مردم بیکار شدند. نیمی از بازرگانی ایران نیز که دست آلمانی‌ها بود، دچار مشکلات عدیده‌ای شد.

روابط دو کشور که در نتیجه اشغال تهران توسط متفقین در شهریور ۱۳۲۰ قطع شده بود، پس از جنگ با افتتاح سرکنسولگری ایران در اشتوتگارت در سال ۱۹۴۶ مجدداً آغاز شد. بعد از تقسیم آلمان به جمهوری فدرال آلمان و جمهوری دموکراتیک آلمان در سال ۱۹۴۹، روابط سیاسی، نظامی خوبی با آلمان غربی برقرار گردید که شروع آن از ژوئیه ۱۹۵۲ (تیر ۱۳۳۱) بود. در این زمان ایران اقدام به دایر کردن سفارتخانه خود در کلن نمود. وابستگی حکومت‌های دست‌نشانده هردو کشور به آمریکا و وجود دیدگاه‌های ضد کمونیستی از مهمترین وجوه مشترک به حساب می‌آمد. از سال ۱۹۵۵ ایران در شهرهای هامبورگ، مونیخ و برلین نیز اقدام به تاسیس سرکنسولگری نمود. طرفین در سال ۱۹۵۴ پروتکلی را امضا کردند که به موجب آن کلیه قراردادهای فیما بین که در نتیجه جنگ به حالت تعلیق درآمده بود، مجدداً اعتبار اولیه خود را بازیافتند.

در خلال سفرهای مقامات دو کشور قراردادهای مهمی بین طرفین از جمله: توافقنامه فروش اسلحه به ایران (۱۹۶۶)، مشارکت ایران در کروب آلمان (۱۹۷۴) و احداث نیروگاه اتمی بوشهر در سال ۱۹۷۴ به امضا رسید.

از ژوئن ۱۹۶۲ دولت آلمان یکجانبه مقررات لغو روادید مورد نیاز برای سفر اتباع ایرانی به این کشور را به اجرا گذاشت. متقابلاً دولت ایران نیز به موجب تصویب نامه ۲۵ شهریور ۱۳۴۶ هیأت وزیران، اتباع آلمانی را که از تاریخ ۱ اکتبر ۱۹۶۷ برای گردشگری و اقامت ۳ ماهه به ایران می‌آمدند، فارغ از همراه داشتن ویزا دانست. این وضعیت تا ۲۱ اردیبهشت ۱۳۵۹ برقرار بود.

در سال ۱۹۷۷ حدود ۲۰ درصد واردات ایران از آلمان تامین می‌شد و حجم مبادلات بازرگانی دو کشور به ۱۰/۵ میلیارد مارک می‌رسید. ایران نیز رتبه دهم در میان کشورهای صادرکننده به آلمان را دارا بود. ایران با کمپانی‌های کروب، زیمنس، دایملر بنز، آگ، براون باوری، سالتز گیتز و هوخست همکاری نزدیکی داشت. ساخت کارخانجات مهمی نظیر واگن پارس، نیروگاه برق نکا، کنتورسازی برق قزوین، باتری‌سازی نور، مجتمع مس سرچشمه، لوله‌سازی اهواز، کارخانه قند بیستون، کارخانه نورد سنگین کاویان اهواز، تولید جوهر توسط پلیکان آلمان و تولید کفش توسط کارخانجات الفانت شوئه از مهمترین مشارکتهای آلمان در صنایع ایران بوده است. در این دوره مجموع سرمایه‌گذاری‌های آلمان در ایران بالغ بر ۴۰۰ میلیون مارک بوده است.

بعد از پایان جنگ و در سال ۱۳۶۹ روابط دیپلماتیک دو کشور به طور تقریباً منظم برقرار شد. در سال ۱۳۷۳ که وضعیت اقتصادی ایران در پی افزایش بدهی‌های خارجی دچار بحران شده بود، آلمان اقدام به عقب‌انداختن بازپرداخت میلیاردها مارک بدهی ایران نمود که کمک بزرگی به ایران بوده است.

بین سالهای ۱۳۷۶ لغایت ۱۳۸۴، آلمان در چندین پروژه بزرگ اقتصادی مربوط به گسترش پتروشیمی بندر امام و پارس جنوبی به مجموع مبلغ ۸۵۰ میلیون پوند در ایران حضور داشت. ساخت ۶ فروند کشتی اقیانوس پیما در سال ۱۳۸۱ به ارزش ۱۸۹ میلیون دلار بین شرکت کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران و مجتمع کشتی‌سازی Aker MTW، انتقال تکنولوژی ساخت کشتی‌های کانتینربر، ساخت مجتمع پی‌وی‌سی توسط شرکت UHDE به ارزش ۵۰۹ میلیون دلار در منطقه ویژه پتروشیمی امام خمینی و توسط سازمان نوسازی و گسترش صنایع ایران، تولید مشترک موتور BR900 برای اتوبوس شرکت ایدم تبریز زیر نظر ایران خودرو دیزل و شرکت دایملر کرایسلر به ارزش ۷ میلیون یورو در تعداد ۴۰۰۰ دستگاه موتور در سال که ۲۲/۵ درصد سهام شرکت برای ایران خودرو و ۳۰ درصد متعلق به دایملر بوده است. آلمان بعد از پیروزی انقلاب بجز در سال ۲۰۰۱ (در رتبه دوم بعد از ایتالیا) همواره بزرگترین صادرکننده به ایران بوده است. به عنوان مثال صادرات در سال ۲۰۰۲ به ارزش ۲/۲ میلیارد یورو، و در همین سال واردات آلمان از ایران ۳۲ میلیون یورو بوده است که عمده آن را فرش، پسته و نفت تشکیل داده بوده است.

جدول تجارت خارجی ایران و آلمان طی سال های ۱۳۸۸ لغایت ۱۳۹۷ (۱۱ ماهه)

(ارزش: میلیون دلار)

سال	1388	1389	1390	1391	1392	1393	1394	1395	1396	1397 (11 ماهه)
صادرات	346	354	326	356	335	355	320	300	363	228
واردات	4621	4560	3640	2831	2443	2323	1356	2400	2978	2131
تراز تجاری	-4275	-4206	-3314	-2475	-2108	-1968	-1036	-2100	-2615	-1902
حجم مبادلات	4967	4914	3966	3187	2778	2678	1676	2700	3341	2359

ماخذ: گمرک ج.ا.ایران

جدول تجارت خارجی ایران و آلمان طی سال های ۲۰۰۹ لغایت ۲۰۱۸

(ارزش: میلیون دلار)

سال	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
صادرات	304	366	392	366	309	371	280	260	464	520
واردات	4616	4444	3930	2703	2406	3174	2348	3027	3371	3199

حجم تجارت خارجی آلمان با جهان از سال ۲۰۰۵ لغایت ۲۰۱۴ از رقم ۹۳۵ میلیارد دلار به رقم ۲۸۶۶ میلیارد دلار بالغ گردیده که از این رقم ۱۵۴۷ میلیارد دلار صادرات آلمان به سایر کشورها و ۱۳۱۹ میلیارد دلار آن واردات این کشور از جهان بوده و دارای تراز مثبت به نفع این کشور می باشد.

مقاصد مهم صادراتی آلمان عبارتند از: فرانسه، آمریکا، هلند، انگلستان، ایتالیا، چین، اتریش، بلژیک و سوئیس و اقلام مهم صادراتی شامل ماشین آلات، خودرو، مواد شیمیایی، ذوب آهن، مواد غذایی و پارچه می باشد.

چین، هلند، فرانسه، بلژیک، آمریکا، ایتالیا، بلژیک، انگلستان، اتریش و سوئیس مهمترین شرکای وارداتی آلمان بوده و اقلام مهم وارداتی این کشور از جهان ماشین آلات، انواع وسایل نقلیه، مواد شیمیایی، خوار و بار، فلزات و منسوجات می باشد.

حجم مبادلات تجاری بین ایران و آلمان در سال ۲۰۱۴ میلادی بالغ بر ۲ میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار بوده که ۳۳۶ میلیون دلار صادرات ایران می باشد و ۲ میلیارد و ۴۶۴ میلیون دلار واردات ایران از آلمان بوده است.

مصرف کنندگان ایرانی همواره نگاه مثبتی به تولیدات آلمان داشته اند. دوام و کیفیت محصولات آلمانی همواره مورد توجه عامه مصرف کنندگان بوده و از سوی دیگر صنعتگران کشور نیز کالاهای سرمایه ای و واسطه ای آلمان را به دلیل کارکرد مطلوب و کیفیت عالی بر تولیدات دیگر کشورها ارجح می دانند. در راستای توسعه روابط دو جانبه و تکمیل بستر همکاری ها، اسناد مهمی نظیر موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی، بیانیه همکاری گمرکی بین دو کشور، موافقتنامه همکاری در بخش مسکن به امضاء طرفین رسیده است.

متأسفانه حجم کنونی مبادلات تجاری دو کشور بر اثر تحریم های ناعادلانه غرب دچار کاهش شدید گردیده است که امیدواریم هرچه سریعتر با به نتیجه رسیدن مذاکرات هسته ای ایران با گروه ۵+۱ و لغو تحریم ها دو کشور بتوانند متناسب با پتانسیل های تجاری خود روابط فی مابین را گسترش دهند.

اقلام مهم صادراتی ایران به آلمان را فرش و سایر کف پوشهای نسجی- پسته تازه یا خشک کرده- روده بادکنک و شکمبه حیوانات- خاویار و بدل خاویار- آنتی سرمکها و مشتقات خونی- سایر کفپوش ها به جز گبه- شیر و عصاره شیرین بیان- سایر نباتات- گلیم، شرماک و فرش های دستباف تشکیل می دهند.

همچنین اقلام مهم وارداتی ایران از آلمان نیز شامل دانه به جز گندم دامی- وسایل برای تولید کامیون- روغن خام سویا- تراکتورهای جاده ای- ماشین آلات خاک و سنگ- شمش آهن- سیگار- ماشین های ساخت شیشه- مکمل های دارویی- الیاف سنتتیک- روغن دانه آفتابگردان می باشند.

پیشنهادها برای توسعه روابط

تغییرات در تاثیرگذاری ایران در خاورمیانه و توسعه قدرت کشورمان در منطقه و ظرفیت های بالقوه و بالفعل آن باعث گردید کشورهای اروپایی ضمن درک این موضوع خواستار توسعه روابط با ایران باشند.

در این میان کشور آلمان بزرگترین شریک تجاری ایران در اروپا است و سوابق موجود همکاری ها که در بخش های قبلی به آن اشاره شد به خودی خود قابلیت جذب و تعمیق روابط بخش های علاقمند دو کشور را دارد. ضمن اینکه افزایش صادرات این کشور به ایران که بیشترین افزایش طی یک دهه را داشته شامل فروش ماشین آلات، محصولات کشاورزی و دارویی بوده است.

ظرفیت های صنعتی و معدنی ایران و صنعت مدرن آلمان می توانند زمینه های همکاری فراوانی بین دو کشور بوجود آورند. هم چنین موقعیت خاص ژئوپولیتیک ایران و وجود کریدورهای مهم شمال - جنوب و شرق - غرب و زیر ساخت های جاده ای، ریلی و دریایی ایران ضمن در دسترس قرار دادن ترانزیت کالا به اروپا، دسترسی آلمان به کشورهای همجوار ایران و ترانزیت کالا به این کشورها را نیز میسر می سازد.

با بهبود شرایط سیاسی، پیش بینی می شود در تمام عرصه های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، دانشگاهی و گردشگری بین دو کشور باب همکاری و توسعه و تعمیق روابط شکل گیرد. در حوزه اقتصادی می توان به همکاری های دو جانبه در بخش های مهمی نظیر توسعه و نوسازی صنایع با کمک فناوری های پیشرفته آلمان، مشارکت آلمان ها برای سرمایه گذاری در پروژه های نفت و گاز و پتروشیمی و همکاری در حوزه صنعت خودرو، همکاری های گمرکی، بنادر دو کشور و حمل و نقل، توسعه صنعت گردشگری، صنعت نمایشگاهی و همکاری های دانشگاهی اشاره نمود.

پیشنهادهای جهت بهره گیری از فرصت فراروی پس از لغو تحریم ها

۱ - استقرار راین بازگانی به منظور شناسایی فرصت ها، جذب سرمایه گذار، هماهنگی و مذاکره با مسئولین صنایع منتخب آلمان به منظور دیدار و مذاکره با صاحبان صنایع ایران، برگزاری همایش های مشترک در شهرهای مهم تجاری و اقتصادی آلمان و معرفی فرصت ها و ظرفیت های جمهوری اسلامی ایران به تجار و سرمایه گذاران آلمانی

۲ - پیگیری توسعه همکاریهای صنعتی در حوزه های نوسازی صنایع

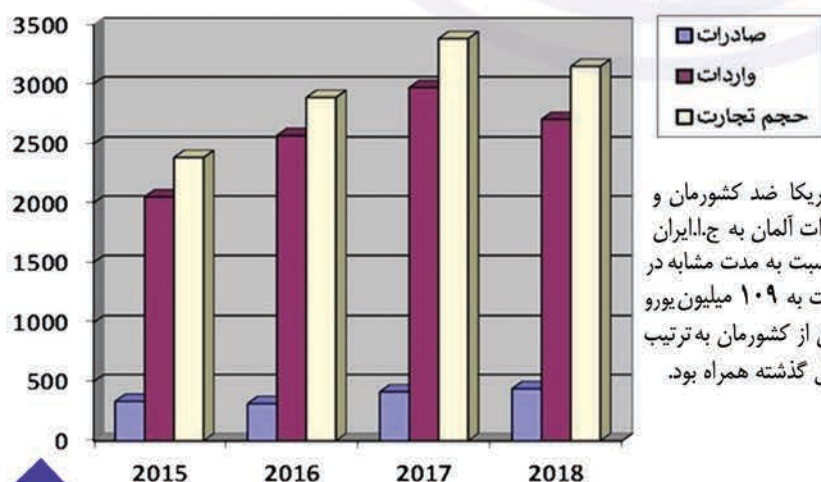
۳ - ایجاد پلت فرم مشترک بازاریابی و فروش محصولات و کالاهای ایرانی در بازارهای اروپا پیگیری توسعه همکاری های بانکی بین دو کشور و مشارکت بیشتر بانک های خصوصی در این عرصه

۴ - برنامه ریزی بهره گیری از ظرفیت های نمایشگاهی آلمان و همکاری مشترک در جهت انعقاد تفاهم نامه مشترک برای برگزاری نمایشگاههای منتخب در ایران به منظور اخذ جایگاه هاب منطقه ای و حوزه CIS برای جذب بازدید کننده نمایشگاهی

۵ - برنامه ریزی توسعه صنعت گردشگری و همکاری شرکت های فعال این حوزه

۶ - برنامه ریزی برای اعزام هیات های تخصصی آلمانی به منظور بازدید از توانمندی های صنعتی و معدنی ایران

۷ - برنامه ریزی برای اعزام هیات های تخصصی آلمانی برای بازدید و مذاکره در حوزه توسعه حمل و نقل ریلی و واگن سازی

پس از پنج نوامبر ۲۰۱۸ و اجرای تحریم های ثانویه آمریکا ضد کشورمان و تمدید نگرانی شرکت ها و بانک های آلمانی حجم صادرات آلمان به ج.ا.ایران در ماههای نوامبر و دسامبر به ترتیب ۴۳ و ۶۶ درصد نسبت به مدت مشابه در سال گذشته (۲۰۱۷) کاهش یافت و به ۱۶۲ و در نهایت به ۱۰۹ میلیون یورو رسید. در دو ماه آخر سال ۲۰۱۸ همچنین واردات آلمان از کشورمان به ترتیب با ۵۹ و ۲۱ درصد کاهش نسبت به مدت مشابه در سال گذشته همراه بود.

گروه صنعتی صفا شامل مجموعه شرکت های پیشتاز و مستقر در استانهای مختلف کشور بوده که در زمینه تولید مقاطع فولادی، سازه های فلزی، صنعت پلیمر، سیم و کابل، نوشت افزار و صنایع غذایی فعال می باشد. بزرگترین بخش این گروه در زمینه تولید انواع مقاطع فولادی برای عرضه به بازارهای داخلی و خارجی است که این مقاطع فولادی در راستای انتقال فرآورده های نفتی، انتقال آب و فاضلاب، صنایع خودرو سازی سبک و سنگین، پروفیل های خاص HSS جهت بلند مرتبه سازی در صنعت ساختمان و همچنین مقاطع فولادی حاصل نورد گرم از قبیل انواع تیر آهن، میل گرد و سایر موارد مشابه می باشد.

گروه صنعتی صفا به عنوان عضو سندیکاها و انجمن های کشور و با حضور توانمند خود در نمایشگاه های بین المللی بخشی از ظرفیت های علمی، تخصصی و تولیدی خود را در معرض نگاه کارشناسان و بازدید کنندگان قرار می دهد تا توانمندی های علمی و فناورانه این شرکت را از نزدیک مورد بازدید قرار دهند.

- حضور در شانزدهمین نمایشگاه بین المللی انرژی کیش در تاریخ ۳۰ دی الی ۳ بهمن ماه
- حضور در دهمین همایش و نمایشگاه چشم انداز صنعت فولاد و سنگ آهن ایران با نگاهی به بازار در تاریخ ۱ و ۲ بهمن ماه
- حضور در نمایشگاه رونق تولید توسط قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا (ص) در تاریخ ۳ الی ۷ اسفندماه
- حضور در جشنواره خاتم و هفتمین گردهمایی بزرگ مسئولین دولت و مدیران بنگاه های برتر اقتصاد ایران
- بازدید معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت جناب آقای صادقی نیارکی از غرفه "گروه صنعتی صفا" در نمایشگاه انرژی کیش و صحبت در خصوص طرح های توسعه "گروه صنعتی صفا" و وضعیت موجود کارخانجات با ایشان
- حضور معاونت اقتصادی منطقه آزاد کیش در غرفه "گروه صنعتی صفا" و صحبت در خصوص پروژه ها و طرح های منطقه آزاد کیش
- حضور فرمانده و مشاور فرماندهی قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا (ص) در غرفه "گروه صنعتی صفا" در نمایشگاه "رونق تولید" و صحبت در خصوص پروژه های آتی کشور
- بازدید معاون انرژی اتمی کشور از غرفه "گروه صنعتی صفا" در نمایشگاه "رونق تولید"

- بازدید معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت جناب آقای صادقی نیارکی از غرفه گروه صنعتی صفا - نمایشگاه بین المللی انرژی کیش

- حضور معاونت اقتصادی منطقه آزاد کیش در غرفه "گروه صنعتی صفا" - نمایشگاه بین المللی انرژی کیش

- حضور فرمانده و مشاور فرماندهی قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا (ص) در غرفه "گروه صنعتی صفا" - نمایشگاه "رونق تولید"

- بازدید معاون انرژی اتمی کشور از غرفه "گروه صنعتی صفا" - نمایشگاه "رونق تولید"

- حضور در دهمین همایش و نمایشگاه چشم انداز صنعت فولاد و سنگ آهن ایران - سالن همایش های صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

فصلنامه گروه صنعتی صفا - سال اول - شماره چهارم

اعطای نشان ملی حاتم به شرکت قلم خودکار صفا در گردهمایی بزرگ مسئولین دولت و مدیران بنگاه های برتر اقتصاد ایران

"دومین جشنواره ملی حاتم (حمایت از تولید ملی)" با مشارکت و حضور مسئولان قوای سه گانه کشور، با مشارکت کامل بخش خصوصی و دولتی و سایر ارکان نظام با محوریت بررسی توانمندی های بالقوه و بالفعل صنعت و اقتصاد کشور، هشتم بهمن ماه نود و هشت در مرکز همایش های بین المللی صدا و سیما ج.ا. برگزار گردید.

این رویداد کشوری که با حضور حداکثری مسئولان نظام و مدیران برنده های برگزیده صنعت و اقتصاد ایران از ۳۱ استان کشور برگزار شد، با محور ارزیابی نقش، جایگاه و توانمندی های بالقوه و بالفعل سازمان های ملی و نیز بنگاه های اقتصادی ایرانی در افزایش تولید ناخالص داخلی نسبت به معرفی مدیران ارزش آفرین کشور در بخش های داخلی و بین المللی اقدام گردید. در این جشنواره از برگزیدگانی که اجرای پروژه های شاخص ملی، طرح های مطالعاتی و تحقیقاتی موفق، فعالیت های تحقیق و توسعه شاخص و نیز ایجاد ارزش افزوده از طریق تولید و خدمات توسط ایشان بواسطه مدارک مثبته پس از تایید کمیته علمی احراز گردید، که طی آن با ارزیابی های انجام شده شرکت "قلم خودکار صفا" با برند "کیان" موفق به دریافت اعطای نشان ملی حاتم در سه محور سیاسی، اقتصادی و فرهنگی گردید و از این شرکت قدردانی شد. لازم به ذکر است "گروه صنعتی صفا" نیز سال گذشته موفق به دریافت نشان ملی حاتم گردیده بود.

پس از برگزاری این جشنواره گزارش کاملی از طرح های برگزیده واحدها و بنگاه های اقتصادی منتخب از طریق دبیرخانه جشنواره حاتم در اختیار مراجع ملی و بین المللی جهت توسعه بازار ایشان قرار گرفت.

گزارش تصویری همایش ملی حاتم و تقدیر از شرکت قلم خودکار صفا

شرکت سیم و کابل اهواز (سهامی خاص)
AHVAZ WIRE & CABLE CO.

تنها کارخانه تولید سیم و کابل در استان خوزستان می باشد که در سال ۱۳۸۵ تاسیس شد. این کارخانه با مجهزترین ماشین آلات داخلی و خارجی خود و با برترین تکنولوژی روز دنیا قادر است سالانه ۲۰.۰۰۰ تن انواع سیم و کابل را با استانداردهای جهانی تولید نماید. این شرکت در زمینی با مساحت ۳۰.۰۰۰ متر مربع یا ۱۲.۰۰۰ متر مربع سالن های تولید و ۲.۵۰۰ متر مربع ساختمان های انبار ، اداری ، آزمایشگاه و واحدهای خدماتی در حال فعالیت می باشد. مدیریت این شرکت بر اساس سیاست های راهبردی گروه و به منظور افزایش ظرفیت تولید و تامین نیاز طرح های در دست اقدام گروه صنعتی صفا و همچنین به دست آوردن سهم بیشتری از نیاز بازار ، تکمیل خطوط تولید کارخانه را در اولویت کارها و برنامه خود قرار داده و ماشین آلات مورد نیاز جهت تولید کابل های خود نگهدار و کابل های مخابراتی را خریداری و امید دارد بهره برداری از آن را در سال ۱۳۹۱ آغاز نماید. با نصب و بهره برداری از ماشین آلات جدید ، ظرفیت تولید کارخانه افزایش یافته و قادر خواهد بود سهم بیشتری از نیاز کشور را تامین نماید.

دارای گواهینامه های ISO 9001 و 2008 / گواهینامه استاندارد اجباری ISIRI می باشد.

دفتر تهران: بلوار کشاورز، شماره ۱۴۶، ساختمان صفا

طبقه هفتم، کد پستی ۱۴۱۶۶-۳۴۵۱۹

تلفن: ۰۲۱-۸۸۹۷۹۰۰۲ / فکس: ۰۲۱-۸۸۹۵۵۱۶۷

کارخانه اهواز: کیلومتر ۵ جاده اهواز، ماهشهر، روبروی

شهرک صنعتی، ۴

تلفن: ۰۶۱۳-۴۴۲۷۵۲۳ / فکس: ۰۶۱۳-۲۲۹۹۳۷۳

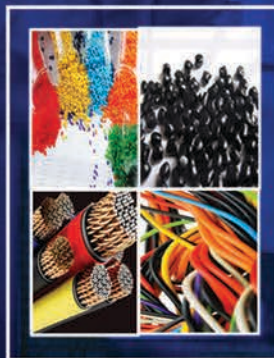
www.acwireco.com / info@acwireco.com

صنعت پلیمر اهواز
(شرکت سهامی خاص)
Ahvaz Polymer Industry Co.

کامپاندهای پلی اتیلن و پلی پروپیلن جهت پوشش لوله های فولادی در انواع گریدها، مستریج کربن بلک جهت تولید لوله ها و ورق های پلی اتیلنی، کامپاند پلی اتیلن ویژه تولید لوله های PE جهت آبیاری قطره ای، کامپاند پلی اتیلن جهت پوشش سیم و کابل در انواع گریدها و مستریج های رنگی بر پایه PE و PP جهت صنایع پلاستیک، انواع کامپاندهای رنگی PP و PE بنا به سفارش مشتری.

شرکت صنعت پلیمر اهواز در بهمن ماه ۱۳۸۷ با هدف تولید کامپاندهای پلی الفینی شامل انواع پلی اتیلن و پلی پروپیلن، انواع مستریج های رنگی و مشکی با پایه پلی اتیلن و پلی پروپیلن جهت تامین مواد اولیه کارخانجات مصرف کننده این نوع مواد (از قبیل کارخانجات پوشش لوله های فولادی، تولیدکنندگان لوله، قطعات و مصنوعات پلی اتیلنی و پلی پروپیلنی، تولیدکنندگان انواع سیم و کابل و ...) با ظرفیت ۲۰۵۰۰ تن در سال به بهره برداری رسید.

کارخانه اهواز: ابتدای اتوبان ماهشهر، جاده آبادان
شهرک صنعتی شماره ۳، خیابان ابتکار، نبش پویا
کد پستی ۶۱۳۶۴-۱۶۱۷۷۸
تلفن: ۰۶۱۳-۴۴۲۷۸۲۱ / فکس: ۰۶۱۳-۴۴۲۷۸۲۰

دفتر تهران: بلوار کشاورز، شماره ۱۴۶، ساختمان صفا
طبقه هفتم، کد پستی ۱۴۱۶۶-۳۴۵۱۹
تلفن: ۰۲۱-۸۸۹۷۹۰۰۲ / فکس: ۰۲۱-۸۸۹۵۵۱۶۷

www.safagroup.com / info@ahvazpolymer.com

شرکت کارخانجات نورد و پروفیل ساوه

SAVEH

ROLLING & PROFILE MILLS CO.

نورد و پروفیل ساوه اعتبار لوله و پروفیل ایران

شرکت کارخانجات نورد و پروفیل ساوه

تولیدکننده: انواع لوله‌های نفت، گاز، پتروشیمی و پالایشگاهی از سایز ۸ الی ۲۴ اینچ تحت استانداردهای بین‌المللی API 5L / IPS و انواع لوله درزمینه های صنعتی و ساختمانی از قطر ۱۰ الی ۶۱۰ میلیمتر بر اساس استانداردهای بین‌المللی DIN ۲۳۹۴ می‌باشد

تولیدکننده انواع پروفیل و مقاطع صنعتی، ساختمانی، خودرو، تجهیزات کشاورزی و لوازم خانگی

دفتر: تهران، بلوار کشاورز، شماره ۱۴۶، ساختمان صفا، طبقه ۹
تلفن: ۸۸۹۵۸۰۸۰ (۰۲۱) فکس: ۸۸۹۵۳۵۸۷ (۰۲۱)

کارخانه: ساوه، کیلومتر ۳ جاده قدیم، سلفچگان
تلفن: ۴۲۴۳۲۰۰۰-۱۰ (۰۸۶) فکس: ۴۲۴۳۲۳۰۲ (۰۸۶)

safo_industrial_group

safo_industrial_group

www.savehrolling.com

info@savehrolling.com

SAFA

INDUSTRIAL GROUP

گروه صنعتی صفا

شرکت نورد و لوله صفا

اندیشه صفا، ایران خودکفا

دفتر مرکزی

تهران، بلوار کشاورز، شماره ۱۴۶

ساختمان صفا، طبقه ۷

تلفن: ۰۲۱ - ۸۸۹۵۵۶۰۸ - ۱۲

فکس: ۰۲۱ - ۸۸۹۵۳۵۹۳

کارخانه

کیلومتر ۹ اتوبان ساوه به تهران

تلفن: ۰۸۶ - ۴۲۱۷۲۰۰۰

فکس: ۰۸۶ - ۴۲۱۷۲۱۰۶

www.safarolling.com

info@safarolling.com

[safa_industrial_group](#)

[safa_industrial_group](#)

ISO 9001:2008 **کیان**

انواع خودکار و ماژیک های وایت برد و پرمنت کیان
با بالاترین کیفیت، رقیب محصولات وارداتی
صادرات به بازارهای جهانی

ساخت ایران

اعطای نشان ملی حاتم به شرکت قلم خودکار صفا با برند تجاری "کیان"